

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

13/2007/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2007. június 25-én elfogadva

a környezeti levegő minőségéről és a „Tiszta levegőt Európának” elnevezésű programról szóló, ...-i 2007/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

(2007/C 263 E/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ elfogadott hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapítja, hogy a szennyezést olyan szintre kell visszaszorítani, amely minimálisra csökkenti az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat, különös figyelmet fordítva az érzékeny népességcsoportokra és a környezet egészére, valamint megállapítja, hogy szükség van a levegőminőség – beleértve a szennyező anyagok kiülepedését is – figyelemmel kíséréseinek és vizsgálatának fejlesztésére és a lakosság tájékoztatására.
- (2) Az emberi egészség és a környezet egészének védelme érdekében különösen fontos, hogy a szennyező anyagok kibocsátása elleni küzdelem a szennyezés forrásánál valósuljon meg, és hogy helyi, nemzeti és közösségi szinten azonosítsák és hajtsák végre a szennyezőanyag-kibocsátás csökkentését célzó leghatékonyabb intézkedéseket. Ezért el kell kerülni, meg kell előzni vagy le kell csökkenteni a

káros légszennyező anyagok kibocsátását, valamint az Egészségügyi Világszervezet vonatkozó előírásainak, iránymutatásainak és programjainak figyelembe vételével megfelelő célokat kell megállapítani a környezeti levegő minőségére vonatkozóan.

- (3) A környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló, 1996. szeptember 27-i 96/62/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, a környezeti levegőben lévő kén-dioxidra, nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra, valamint porra és ólomra vonatkozó határértékekről szóló, 1999. április 22-i 1999/30/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, a környezeti levegőben található benzolra és szén-monoxidra vonatkozó határértékekről szóló, 2000. november 16-i 2000/69/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾, a környezeti levegő ózontartalmáról szóló, 2002. február 12-i 2002/3/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾, valamint a tagállamokban a környezeti levegőszennyezés mérését végző hálózatok és egyedi mérőállomások által szolgáltatott információ és adatok kölcsönös cseréjének létrehozásáról szóló, 1997. január 27-i 97/101/EK tanácsi határozat ⁽⁹⁾ alapos felülvizsgálata van szükség annak érdekében, hogy azok tartalmazza a legfrissebb egészségügyi és tudományos eredményeket és a tagállamok tapasztalatait. Az érthetőség, az egyszerűsítés és az igazgatás hatékonysága érdekében ezért helyénvaló, hogy ennek az öt jogi aktusnak a helyébe egyetlen irányelv, és adott esetben végrehajtási intézkedések lépjenek.
- (4) Amint elegendő tapasztalat áll rendelkezésre a környezeti levegőben található arzénról, kadmiumról, higanyról, nikkellről és policiklusos aromás szénhidrogénekről szóló,

⁽¹⁾ HL C 195., 2006.8.18., 84. o.

⁽²⁾ HL C 206., 2006.8.29., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2006. szeptember 26-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács június 25-i közös álláspontra és az Európai Parlament ...-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 296., 1996.11.21., 55. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284, 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 163., 1999.6.29., 41. o. A 2001/744/EK bizottsági határozattal (HL L 278, 2001.10.23., 35. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 313., 2000.12.13., 12. o.

⁽⁸⁾ HL L 67., 2002.3.9., 14. o.

⁽⁹⁾ HL L 35., 1997.2.5., 14. o. A 2001/752/EK bizottsági határozattal (HL L 282, 2001.10.26., 69. o.) módosított határozat.

2004. december 15-i 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ végrehajtásával kapcsolatban, fontolóra kell venni, hogy annak az irányelvnek a rendelkezéseit ezen irányelv rendelkezéseivel vonják össze.

- (5) A környezeti levegő minőségének vizsgálatára vonatkozóan közös vizsgálati kritériumok alapján közös megközelítést kell követni. A környezeti levegő minőségének vizsgálatokor figyelembe kell venni a levegőszennyezésnek kitett népességcsoportok és ökológiai rendszerek méretét. Helyénvaló tehát valamennyi tagállam területét a népsűrűséget tükröző övezetekbe vagy agglomerációkba sorolni.
- (6) Annak biztosítása érdekében, hogy a levegőszennyezésről gyűjtött információk kellően reprezentatívak és Közösségszerte egymással összehasonlíthatók legyenek, a környezeti levegő minőségének vizsgálatánál fontos, hogy szabványosított mérési technikákat, valamint a mérőállomások számára és helyére vonatkozóan közös kritériumok alkalmazzanak. A környezeti levegő minőségének vizsgálata során a mérési technikákon kívül más technikák is alkalmazhatóak, ezért meg kell határozni az ilyen technikák alkalmazásának és elvárt pontosságának kritériumait.
- (7) A vidéki háttér-mérőállomásokon a finom szálló porra vonatkozó részletes méréseket kell végezni, ezen szennyező anyag hatásainak jobb megértése és a megfelelő szakpolitikák kidolgozása érdekében. Ezeknek a méréseknek összhangban kell állniuk az 1981. június 11-i 81/462/EGK tanácsi határozattal ⁽²⁾ jóváhagyott, a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő légszennyezésről szóló egyezmény által létrehozott, a nagy távolságra jutó légszennyező anyagok európai megfigyelésére és értékelésére szolgáló együttműködési program (EMEP) méréseivel.
- (8) Ha a levegőminőség állapota jó, ezt az állapotot fenn kell tartani vagy tovább javítani, Amennyiben a környezeti levegő minőségére vonatkozóan az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések nem teljesülnek, a tagállamok intézkedéseket hoznak a határértékek és a kritikus szintek betartása, valamint, amennyiben lehetséges, a célértékek elérése és a hosszú távú célkitűzések megvalósítása érdekében.
- (9) A légszennyezésből származó, a növényzetet és a természetes ökoszisztémákat fenyegető veszély a városi térségektől távolabb eső helyeken a legjelentősebb. Ezért az ilyen veszélyekre, valamint a növényzet védelme érdekében meghatározott kritikus szintek betartására irányuló vizsgálatoknak a beépített területektől távolabb eső helyekre kell összpontosítaniuk.
- (10) A finom szálló por (PM_{2,5}) jelentős káros hatást gyakorol az emberi egészségre. Ezen túlmenően jelenleg nem ismert olyan azonosítható küszöbérték, amely alatt a PM_{2,5} ne jelentene veszélyt. Így ez a szennyező anyag nem szabályozható ugyanolyan módon, mint más

légszennyező anyagok. A megközelítésnek arra kell összpontosítania, hogy a városi háttérben mért koncentráció általános csökkentését célozza meg annak biztosítása érdekében, hogy a lakosság jelentős része élvezze a jobb levegőminőségből származó előnyöket. Annak érdekében azonban, hogy az egészségvédelem minimális szintje mindenütt biztosított legyen, ezt a megközelítést egy olyan határértékkel kell ötvözni, amelyet első lépésként egy célértéknek kell megelőznie.

- (11) Változatlanul fenn kell tartani az ózon-expozíció által emberi egészségre, a növényzetre és az ökoszisztémákra gyakorolt káros hatások elleni hatékony védelem biztosítását célzó célértékeket és hosszú távú célkitűzéseket. Általában a lakosoknak és különösen az érzékeny népességcsoportoknak a megnövekedett ózonkoncentrációnak való, rövid ideig tartó expozícióktól való védelme érdekében meg kell állapítani az ózonnal kapcsolatos riasztási és tájékoztatási küszöbértéket. E küszöbértékek elérésekor tájékoztatni kell a nyilvánosságot az expozíció kockázatairól, és adott esetben az ózonszint csökkentését célzó, azokon a helyeken fogatosítandó rövid távú intézkedésekről, ahol a riasztási küszöbérték túllépését tapasztalták.
- (12) Az ózon országhatárokon áterjedő szennyező anyag, amely az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ szabályozott primer szennyező anyagok kibocsátása révén alakul ki a légkörben. Az ebben az irányelvben megállapított levegőminőségi célértékek és az ózonnra vonatkozó hosszú távú célkitűzések irányában történő előrehaladást a 2001/81/EK irányelvben előírt célértékek és kibocsátási határértékek segítségével, valamint adott esetben az ezen irányelv szerinti levegőminőségi tervek végrehajtása útján kell megállapítani.
- (13) A helyhez kötött méréseket kötelezővé kell tenni azokban az övezetekben és agglomerációkban, ahol az ózonnra vonatkozó hosszú távú célkitűzéseknek, vagy más szennyező anyagok vizsgálati küszöbértékének túllépése tapasztalható. A helyhez kötött mérések eredményei kiegészíthetők olyan modellezési technikákkal és/vagy indikatív mérésekkel, amelyek lehetővé teszik, hogy az adott pontokról származó adatokat a koncentrációk földrajzi megoszlásának összefüggésében értelmezzék. A kiegészítő vizsgálati technikák alkalmazása lehetővé teszi a helyhez kötött mintavételi pontok minimális számának csökkentését is.
- (14) A természetes forrásokból származó szennyezések vizsgálhatók, ám nem szabályozhatók. Ezért azokon a helyeken, ahol a környezeti levegőben található szennyező anyagokhoz való, természetes forrásokból származó hozzájárulás megfelelő bizonyossággal megállapítható, és ahol az értékek túllépése egészben vagy részben ezen természetes hozzájárulásoknak köszönhető, azok – az ebben az irányelvben meghatározott feltételek szerint

⁽¹⁾ HL L 23., 2005.1.26., 3. o.

⁽²⁾ HL L 171., 1981.6.27., 11. o.

⁽³⁾ HL L 309., 2001.11.27., 22. o. A legutóbb a 2006/105/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.) módosított irányelv.

- a levegőminőségi határértékeknek való megfelelés vizsgálata során az összértékből kivonhatók. A PM₁₀ szálló por határértékeinek az utak téli, homokkal vagy sóval való beszórásából származtatható túllépése szintén kivonható az összértékből a levegőminőségi határértékek betartásának vizsgálata során, feltéve, hogy ésszerű intézkedéseket tettek a koncentrációk csökkentése érdekében.
- (15) A már létező levegőminőségi határértékeket változatlanul fenn kell tartani. A nitrogén-dioxid, a benzol és a PM₁₀ szálló por esetén azonban lehetővé kell tenni az előírásoknak való megfelelés határidejének meghosszabbítását, vagy átmeneti mentességet kell biztosítani bizonyos határértékek alkalmazásának kötelezettsége alól olyan esetekben, amelyekben meghatározott övezetekben és agglomerációkban a szennyezés csökkentését célzó megfelelő intézkedések végrehajtása ellenére akut problémák tapasztalhatók a betartással kapcsolatban. Egy adott övezetre vagy agglomerációra vonatkozó bármely halasztást vagy átmeneti mentességet a Bizottság által vizsgálandó, a felülvizsgált határidőre megvalósítandó megfelelés biztosítását célzó átfogó tervnek kell kísérnie.
- (16) Levegőminőségi terveket kell kidolgozni az olyan övezetekre és agglomerációkra vonatkozóan, amelyekben a környezeti levegőben lévő szennyező anyagok koncentrációja túllépi a vonatkozó levegőminőségi célértékeket vagy határértékeket, továbbá adott esetben az ideiglenes túrértékeket. A légszennyező anyagokat számos különböző forrás és tevékenység bocsátja ki. A különböző szakpolitikák közötti koherencia biztosítása érdekében az ilyen levegőminőségi terveknek, amennyiben megvalósítható, összhangban kell lenniük a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, a 2001/81/EK irányelv és a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló, 2002. június 25-i 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alapján készült tervekkel és programokkal, és azokba be kell épülniük.
- (17) Cselekvési terveket kell kidolgozni, amelyek jelzik az egy vagy több riasztási küszöbérték túllépésének veszélye esetén a veszély csökkentése és időtartamának korlátozása érdekében rövid távon meghozandó intézkedéseket. Amennyiben a veszély egy vagy több határértékre vagy célértékre vonatkozik, a tagállamok adott esetben ilyen rövid távú cselekvési terveket készíthetnek. Az ózonnal kapcsolatban az ilyen rövid távú cselekvési terveknek figyelembe kell venniük a környezeti levegő ózontartalmáról szóló 2002/3/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtására vonatkozó útmutatásról szóló, 2004. március 19-i 2004/279/EK bizottsági határozat⁽³⁾ rendelkezéseit.
- (18) A tagállamok konzultálnak egymással, ha egy másik tagállamból származó jelentős mértékű szennyezést követően egy szennyező anyag szintje meghaladja vagy feltehetőleg meg fogja haladni a megfelelő levegőminőségi célkitűzéseket, vagy adott esetben azok túrértékkel megnövelt értékeit, illetve a riasztási küszöbértéket. Bizonyos szennyező anyagok, mint például az ózon vagy a szálló por országhatárokon áterjedő jellege miatt szükség lehet a szomszédos tagállamok közötti koordinációra a levegőminőségi tervek és rövid távú cselekvési tervek kidolgozása és végrehajtása, valamint a nyilvánosság tájékoztatása során. A tagállamok adott esetben harmadik országokkal is együttműködést folytatnak, különös hangsúlyt fektetve a tagjelölt országok minél korábbi bevonására.
- (19) A tagállamoknak és a Bizottságnak a levegőminőségre vonatkozó információkat össze kell gyűjteniük, meg kell osztaniuk egymással, és a nyilvánosság elé kell tárniuk a levegőszennyezés hatásainak jobb megértése és megfelelő szakpolitikák kidolgozása érdekében. A környezeti levegőben lévő valamennyi, szabályozás alatt álló szennyező anyag koncentrációjára vonatkozó naprakész információt a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhetővé kell tenni.
- (20) A levegő minőségével kapcsolatos információk kezelésének és összehasonlításának megkönnyítése érdekében az adatokat egységesített formában kell a Bizottság rendelkezésére bocsátani.
- (21) Ki kell igazítani a levegőminőséggel kapcsolatos adatszolgáltatási, vizsgálati és jelentéstételi eljárásokat annak érdekében, hogy az elektronikus eszközök és az internet az információ hozzáférhetővé tételének elsődleges módzatai lehessenek, és így ezek az eljárások összhangban álljanak az európai téradat-infrastruktúra (Inspire) Közösségen belüli kialakításáról szóló, 2007. március 14-i 2007/2/EK irányelvvvel⁽⁴⁾.
- (22) Helyénvaló lehetőséget biztosítani arra, hogy a környezeti levegő minőségének vizsgálatához használt feltételeket és technikákat a tudományos és technikai fejlődéshez, valamint a szolgáltatandó információ természetéhez igazítsák.
- (23) Mivel az irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a légszennyező anyagok határokon átnyúló jellege miatt, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (24) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókról, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

⁽¹⁾ HL L 309., 2001.11.27., 1. o. A legutóbb a 2006/105/EK tanácsi irányelvvvel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 189., 2002.7.18., 12. o.

⁽³⁾ HL L 87., 2004.3.25., 50. o.

⁽⁴⁾ HL L ...

- (25) Az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett jogi aktusok bizonyos rendelkezéseinek hatályban kell maradniuk annak érdekében, hogy biztosítsák a nitrogén-dioxidra vonatkozó meglévő levegőminőségi határértékek folytonosságát mindaddig, amíg ezen határértékek helyébe 2010. január 1-jétől újak nem lépnek, annak érdekében, hogy az új végrehajtási intézkedések elfogadásáig biztosítsák a levegőminőségi jelentéstételre vonatkozó rendelkezések folytonosságát, valamint a 2004/107/EK irányelvben előírt előzetes levegőminőségi vizsgálatokra vonatkozó kötelezettség folytonosságát.
- (26) Ezen irányelv nemzeti jogba való átültetésének kötelezettségét kizárólag azokra a rendelkezésekre kell korlátozni, amelyek a korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben megváltoztak.
- (27) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 34. pontjával összhangban ⁽¹⁾ a tagállamokat ösztönzi arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (28) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapjogokat és betartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket. Ez az irányelv különösen az Európai Unió alapjogi chartája 37. cikkének megfelelően a magas színvonalú környezetvédelemnek és a környezet minősége javításának az uniós politikákba történő integrálását kívánja elősegíteni a fenntartható fejlődés elvével összhangban.
- (29) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell megállapítani.
- (30) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy módosítsa az I–VI., a VIII–X., valamint a XV. mellékletet. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (31) Az átültetési záradék megköveteli a tagállamoktól, hogy az átlagexpozíció-mutató meghatározásához kellő időben biztosítsák a szükséges városi háttérmerések felállítását annak érdekében, hogy a nemzeti expozíciócsökkentési cél vizsgálatához és az átlagexpozíció-mutató kiszámításához kapcsolódó követelményeket garantálják,

⁽¹⁾ HLC 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv olyan intézkedéseket állapít meg, amelyek célja a következő:

1. a környezeti levegő minőségére vonatkozó célkitűzések meghatározása és létrehozása az emberi egészségre, valamint a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése érdekében;
2. a környezeti levegő minőségének vizsgálata a tagállamokban közös módszerek és kritériumok alapján;
3. a környezeti levegő minőségére vonatkozó információk szerzése a levegőszennyezés és a káros hatások elleni küzdelem érdekében, továbbá a hosszú távú tendenciák, valamint a nemzeti és a közösségi intézkedések alapján elért eredmények figyelemmel kísérése céljából;
4. annak biztosítása, hogy a környezeti levegő minőségére vonatkozó ilyen információkat a nyilvánosság elé tárják;
5. a környezeti levegő minőségének fenntartása ott, ahol az jó, és javítása más esetekben;
6. a levegőszennyezés csökkentésével kapcsolatos, tagállamok közötti fokozottabb együttműködés előmozdítása.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „környezeti levegő”: a troposzférán belüli szabadtéri levegő, kivéve a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről szóló, 1989. november 30-i 89/654/EGK tanácsi irányelvben ⁽³⁾ meghatározott azon munkahelyeket, ahol a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó rendelkezéseket alkalmaznak, és amelyekhez a nyilvánosság nem rendelkezik rendszeres hozzáféréssel;
2. „szennyező anyag”: a környezeti levegőben lévő és az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére valószínűsíthetően káros hatást gyakorló bármely anyag;
3. „szint”: valamely szennyező anyagnak a környezeti levegőben lévő koncentrációja vagy adott idő alatt felületeken történő kiülepedése;
4. „vizsgálat”: a szintek mérésére, számítására, előrejelzésére vagy becslésére használt bármely módszer;
5. „határérték”: az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése céljából tudományos ismeretek alapján meghatározott szint, amelyet adott időtartamon belül kell elérni, elérése után pedig nem szabad túllépni;

⁽³⁾ HLL 393., 1989.12.30., 1. o.

6. „kritikus szint”: tudományos ismeretek alapján meghatározott szint, amely felett egyes receptorokat – például fákat, egyéb növényeket, természetes ökológiai rendszereket az ember kivételével – közvetlen káros hatás érhet;
7. „tűrészathár”: a határérték azon százaléka, amellyel a határérték túlléphető az ezen irányelvben meghatározott feltételek teljesülése esetén;
8. „levegőminőségi tervek”: olyan tervek, amelyek a határértékek vagy célértékek elérése érdekében intézkedéseket határoznak meg;
9. „célérték”: az emberi egészségre és a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése céljából meghatározott szint, amelyet – amennyiben lehetséges – adott időtartam alatt kell elérni;
10. „riasztási küszöbérték”: az a szint, amely felett a rövid idejű expozíció veszélyt jelent az emberi egészségre a teljes lakosság tekintetében, és amelynél a tagállamoknak azonnali lépéseket kell tenniük;
11. „tájékoztatási küszöbérték”: az a szint, amely felett a rövid idejű expozíció veszélyt jelent az emberi egészségre a lakosság valamely különösen érzékeny csoportja tekintetében, és amelynél azonnali és megfelelő tájékoztatásra van szükség;
12. „felső vizsgálati küszöbérték”: az a szint, amely alatt a környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából lehetőség van a helyhez kötött mérési és modellezési technikák és/vagy indikatív mérések kombinációjának alkalmazására;
13. „alsó vizsgálati küszöbérték”: az a szint, amely alatt a környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából lehetőség van kizárólag modellezési vagy objektív becslési technikák alkalmazására;
14. „hosszú távú célkitűzés”: az a szint, amelyet az emberi egészség és a környezet hatékony védelmének biztosítása érdekében hosszú távon el kell érni, kivéve, ha ez arányos intézkedésekkel nem teljesíthető;
15. „természetes forrásból származó hozzájárulások”: olyan szennyezőanyag-kibocsátások, amelyeket közvetlenül vagy közvetve nem emberi tevékenységek okoztak, többek között olyan természeti jelenségek, mint például a vulkánkitörések, szeizmikus tevékenységek, geotermikus mozgások, bozót-tüzek, szélorkánok okozta események, tengeri porzó víz vagy a száraz régiókból a természetes eredetű por légköri felkeveredése vagy elszállítása;
16. „övezet”: a levegőminőség vizsgálatának és kezelésének céljából valamely tagállam területének a tagállam által behatárolt része;
17. „agglomeráció”: olyan városias övezet, ahol a népesség száma meghaladja a 250 000 lakost, vagy ahol a népesség száma 250 000 lakos vagy annál kevesebb, de a tagállamok által meghatározandó, adott négyzetkilométerenkénti népsűrűséggel rendelkezik;
18. „PM₁₀”: a szálló por azon része, mely 50 %-os határfokkal átmegegy a PM₁₀ mintavételének és mérésének referenciamódszerére az EN 12341 szabványban meghatározott 10 µm aerodinamikai átmérőjű méretszelektív szűrőn;
19. „PM_{2,5}”: a szálló por azon része, mely 50 %-os határfokkal átmegegy PM_{2,5} mintavételének és mérésének referenciamódszerére az EN 14907-es szabványban meghatározott 2,5 µm aerodinamikai átmérőjű méretszelektív szűrőn;
20. „átlagexpozíció-mutató”: a tagállamok területén, városi háttérű helyszíneken elvégzett mérések alapján meghatározott átlagos szint, amely a lakosság expozícióját tükrözi. A nemzeti expozíciócsökkentési cél kiszámítására használják;
21. „nemzeti expozíciócsökkentési cél”: valamely tagállam lakossága átlagos expozíciója csökkentésének százalékos értéke, amelyet a referenciaévre vonatkoztatva az emberi egészségre gyakorolt káros hatások csökkentésének céljából határoztak meg, és amelyet – amennyiben lehetséges – adott időtartamon belül kell teljesíteni;
22. „városi háttérű helyszínek”: városi területeken belüli helyek, ahol a szintek a teljes városi lakosság expozíciója vonatkozásában reprezentatívak;
23. „nitrogén-oxidok”: a nitrogén-monoxid és nitrogén-dioxid térfogati keverési arányának (ppb) a nitrogén-dioxid tömegkoncentrációjának egységeiben kifejezett (µg/m³) összege;
24. „helyhez kötött mérések”: meghatározott helyszíneken, folyamatosan vagy véletlenszerű mintavétellel végzett mérések a szinteknek a vonatkozó adatminőségi célkitűzéseknek megfelelően történő meghatározása céljából;
25. „indikatív mérések”: olyan mérések, amelyek a helyhez kötött mérésekhez képest kevésbé szigorú adatminőségi célkitűzésnek felelnek meg;
26. „illékony szerves vegyületek” (VOC): a metántól eltérő, antropogén vagy biogén forrásból származó szerves vegyületek, amelyek napfény jelenlétében a nitrogén-oxidokkal történő reakciók során fotokémiai oxidálószerkekre létrehozására képesek;
27. „ózon előanyagok (prekurzorok)”: olyan anyagok, amelyek hozzájárulnak a talajközeli ózon kialakulásához, és amelyek közül néhány szerepel a X. mellékletben.

3. cikk

Felelősség

A tagállamok a megfelelő szinteken kijelölik a következőkért felelős illetékes hatóságokat és szerveket:

- a) a környezeti levegő minőségének vizsgálata;
- b) a mérési rendszerek (módszerek, berendezések, hálózatok és laboratóriumok) jóváhagyása;

- c) a mérések pontosságának biztosítása;
- d) a vizsgálati módszerek elemzése;
- e) a minőségbiztosítási programok koordinálása a tagállam területén, amennyiben a Bizottság szervez a Közösség egészére kiterjedő ilyen programokat;
- f) más tagállamokkal és a Bizottsággal történő együttműködés.

Adott esetben az illetékes hatóságok és szervek eleget tesznek az I. melléklet C. szakaszában leírtaknak.

4. cikk

Az övezetek és agglomerációk kijelölése

A tagállamok övezeteket és agglomerációkat jelölnek ki területükön. Valamennyi övezetben és agglomerációban el kell végezni a levegőminőség vizsgálatát és kezelését.

II. FEJEZET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐ MINŐSÉGÉNEK VIZSGÁLATA

1. SZAKASZ

A környezeti levegő minőségének vizsgálata a kén-dioxid, a nitrogén-dioxid és a nitrogén-oxidok, a szálló por, az ólom, a benzol és a szén-monoxid tekintetében

5. cikk

Vizsgálati rendszer

(1) A kén-dioxid, a nitrogén-dioxid és a nitrogén-oxidok, a szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), az ólom, a benzol és a szén-monoxid tekintetében a II. melléklet A. szakaszában meghatározott felső és alsó vizsgálati küszöbértékeket kell alkalmazni.

Minden övezetet és agglomerációt ezen vizsgálati küszöbértékek alapján osztályba kell sorolni.

(2) Az (1) bekezdésben említett osztályba sorolást legalább öt évenként felül kell vizsgálni a II. melléklet B. szakaszában megállapított eljárásnak megfelelően.

Az osztályba sorolást azonban gyakrabban felül kell vizsgálni a kén-dioxid, a nitrogén-dioxid vagy adott esetben a nitrogén-oxidok, a szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), az ólom, a benzol és a szén-monoxid környezeti koncentrációjára ható tevékenységek jelentős változása esetén.

6. cikk

Vizsgálati kritériumok

(1) Az 5. cikkben említett szennyező anyagok tekintetében a tagállamoknak valamennyi övezetükben és agglomerációjukban – az ezen cikk (2), (3) és (4) bekezdésében és a III. mellékletben meghatározott kritériumoknak megfelelően – a környezeti levegő minőségével kapcsolatos vizsgálatokat kell végezniük.

(2) A környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából helyhez kötött méréseket kell alkalmazni valamennyi olyan övezetben és agglomerációban, ahol az (1) bekezdésben említett

szennyező anyagok szintje meghaladja az ezen szennyező anyagokra vonatkozó felső vizsgálati küszöbértéket. Ezen helyhez kötött méréseket modellezési technikákkal és/vagy indikatív mérésekkel ki lehet egészíteni annak érdekében, hogy ezek megfelelő információkat nyújtsanak a környezeti levegő minőségének térbeli eloszlásáról.

(3) A környezeti levegő minőségének vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérések, valamint modellezési technikák és/vagy indikatív mérések kombinációja alkalmazható valamennyi olyan övezetben és agglomerációban, az (1) bekezdésben említett szennyező anyagok szintje alacsonyabb, mint az ezen szennyező anyagokra megállapított felső vizsgálati küszöbérték.

(4) A környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából modellezési technikák vagy objektív becslési technikák, illetőleg mindkettő alkalmazása elegendő valamennyi olyan övezetben és agglomerációban, ahol a környezeti levegőben lévő, az (1) bekezdésben említett szennyező anyagok szintje alacsonyabb, mint az ezen szennyező anyagokra megállapított alsó vizsgálati küszöbérték.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdésben említett vizsgálatokon kívül méréseket kell végezni a levegőszennyezés jelentős forrásaitól távol eső vidéki háttérhelyszíneken, amely méréseknek információval kell szolgálniuk – legalább – a finom szálló por (PM_{2,5}) teljes tömegkoncentrációjáról és kémiai fajlagos összetételéről éves átlagos alapon, és amely méréseket a következő kritériumok felhasználásával kell elvégezni:

- a) minden 100 000 km²-en egy mintavételi pontot kell felállítani;
- b) minden tagállam felállít legalább egy mérőállomást vagy – a szomszédos tagállamokkal való megállapodás alapján – egy vagy több közös mérőállomást is felállíthat, amelyek a szükséges térbeli elosztás elérése érdekében lefedik a megfelelő szomszédos övezeteket;
- c) a figyelemmel kísérést adott esetben össze kell hangolni a nagy távolságra jutó légszennyező anyagok megfigyelésére és értékelésére létrehozott európai együttműködési program (EMEP) megfigyelési stratégiájával és vizsgálati programjával;
- d) az I. melléklet A. és C. szakaszát a szálló por tömegkoncentrációjának méréseivel kapcsolatos adatminőségi célkitűzések vonatkozásában kell alkalmazni, a IV. mellékletet pedig teljes egészében kell alkalmazni.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a finom szálló por (PM_{2,5}) kémiai összetételének mérésére használt mérési módszerekről.

7. cikk

Mintavételi pontok

(1) A környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, szálló por (PM₁₀, PM_{2,5}), ólom, benzol és szén-monoxid mérésére szolgáló mintavételi pontok elhelyezkedését a III. mellékletben felsorolt kritériumok felhasználásával kell meghatározni.

(2) Valamennyi olyan övezetben vagy agglomerációban, ahol a helyhez kötött mérések képezik a levegőminőség vizsgálatára vonatkozó egyedüli információforrást, az egyes megfelelő szennyező anyagokra vonatkozó mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb a mintavételi pontoknak az V. melléklet A. szakaszában meghatározott minimális számánál.

(3) Azokban az övezetekben és agglomerációkban azonban, ahol a helyhez kötött mérések mintavételi pontjaiból származó információkat a modellezésből és/vagy indikatív mérésből származó információk is kiegészítik, a mintavételi pontoknak az V. melléklet A. szakaszában meghatározott összes száma akár 50 %-kal csökkenthető, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a kiegészítő módszerek elegendő információt nyújtanak a levegő minőségének a határértékek vagy a riasztási küszöbértékek tekintetében történő vizsgálatához, valamint megfelelő információt a lakosság tájékoztatásához;
- b) a létesítendő mintavételi pontok száma és az egyéb technikák térbeli eloszlása elegendő a megfelelő szennyező anyagok koncentrációjának az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban történő megállapításához, és lehetővé teszi, hogy a vizsgálati eredmények megfeleljenek az I. melléklet B. szakaszában meghatározott kritériumoknak.

A levegő minőségének a határértékek tekintetében történő vizsgálatához figyelembe kell venni a modellezésből és/vagy az indikatív mérésből származó eredményeket.

8. cikk

Mérési referenciamódszerek

- (1) A tagállamoknak alkalmazniuk kell a VI. melléklet A. és C. szakaszában meghatározott mérési referenciamódszereket és kritériumokat.
- (2) A VI. melléklet B. szakaszában megállapított feltételek teljesülése esetén más mérési módszerek is alkalmazhatók.

2. SZAKASZ

A környezeti levegő vizsgálata az ózon tekintetében

9. cikk

Vizsgálati kritériumok

(1) Helyhez kötött méréseket kell végezni abban az övezetben vagy agglomerációban, ahol az ózon koncentrációja az előző öt mérési év bármelyikében meghaladta a VII. melléklet C. szakaszában meghatározott hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket.

(2) Amennyiben öt évnél rövidebb időre vonatkozó adatok állnak rendelkezésre, a tagállamok összegezhetik a rövid idejű – a valószínűsíthetően legmagasabb szint szerinti időpontban és

helyen elvégzett – mérési kampányok eredményeit az emissziókataszterekből és a modellezésből származó eredményekkel annak meghatározása céljából, hogy az (1) bekezdésben említett hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket túllépték-e ezen öt éves időtartam alatt.

10. cikk

Mintavételi pontok

(1) Az ózon mérésére szolgáló mintavételi pontok helyzetét a VIII. mellékletben megállapított kritériumok felhasználásával kell meghatározni.

(2) Minden olyan övezetben vagy agglomerációban, ahol a mérés a levegő minőségének vizsgálatára vonatkozó egyedüli információforrás, az ózon helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb a mintavételi pontoknak a IX. melléklet A. szakaszában meghatározott minimális számánál.

(3) Azokban az övezetekben és agglomerációkban azonban, ahol a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontokból származó információkat a modellezésből és/vagy indikatív mérésekből származó információk is kiegészítik, a mintavételi pontoknak a IX. melléklet A. szakaszában meghatározott számát csökkenteni lehet, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a kiegészítő módszerek elegendő információt nyújtanak a levegő minőségének a célértékek, a hosszú távú célkitűzések, a tájékoztatási és riasztási küszöbértékek tekintetében történő vizsgálatához;
- b) a létesítendő mintavételi pontok száma és az egyéb technikák térbeli eloszlása elegendő az ózon koncentrációjának az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban történő megállapításához és lehetővé teszi, hogy a vizsgálati eredmények megfeleljenek az I. melléklet B. szakaszában meghatározott kritériumoknak;
- c) minden övezetben vagy agglomerációban legalább kétmillió lakosra vagy 50 000 km²-re egy mintavételi pontnak kell esnie attól függően, hogy melyik lehetőség eredményez több mintavételi pontot, de a mintavételi pontok száma övezetenként vagy agglomerációként nem lehet kevesebb egynél;
- d) a nitrogén-dioxidot a VIII. melléklet A. szakaszában említett vidéki háttérű mérőállomások kivételével minden fennmaradó mintavételi ponton mérik.

A levegő minőségének a célértékek tekintetében történő vizsgálatához figyelembe kell venni a modellezésből és/vagy az indikatív mérésből származó eredményeket.

(4) A nitrogén-dioxidot az ózon mérésére szolgáló, a IX. melléklet A. szakaszában előírt mintavételi pontok legalább 50 %-ánál mérni kell. A mérésnek folyamatosnak kell lennie, kivéve a VIII. melléklet A. szakaszában említett vidéki háttérű mérőállomásokon, ahol más mérési módszerek használhatók.

(5) Azokban az övezetekben vagy agglomerációkban, ahol a koncentráció az előző öt mérési év mindegyike során a hosszú távú célkitűzések szerinti értékek alatt maradt, a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a IX. melléklet B. szakaszának megfelelően kell meghatározni.

(6) Minden tagállam biztosítja, hogy területén legalább egy olyan mintavételi pontot felállítsanak és üzemeltessenek, amely a X. mellékletben felsorolt ózon előanyagok koncentrációjáról szolgáltat adatokat. Minden tagállam – a X. mellékletben megállapított célkitűzések és módszerek figyelembevételével – meghatározza az ózon előanyagok mérésére szolgáló mérőállomások számát és helyét.

11. cikk

Mérési referenciamódszerek

(1) A tagállamok alkalmazzák az ózon mérésére szolgáló – a VI. melléklet A. szakaszának 8. pontjában meghatározott – referenciamódszert. A VI. melléklet B. szakaszában megállapított feltételek teljesülése esetén más mérési módszerek is alkalmazhatók.

(2) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Bizottságot a X. mellékletben felsorolt illékony szerves vegyületek (VOC) mintavételére és mérésére alkalmazott módszerekről.

III. FEJEZET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐ MINŐSÉGÉNEK KEZELÉSE

12. cikk

A határértékeknél alacsonyabb szintek esetén alkalmazandó követelmények

Azokban az övezetekben és agglomerációkban, ahol a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid, PM_{10} , $PM_{2,5}$, ólom, benzol és szén-monoxid szintje a XI. és a XIV. mellékletben meghatározott megfelelő határértékek alatt van, a tagállamoknak az említett szennyező anyagok szintjét a határérték alatt kell tartaniuk, és törekedniük kell a környezeti levegő minőségének a fenntartható fejlődéssel összeegyeztethető legmagasabb szintjének megőrzésére.

13. cikk

Az emberi egészség védelme érdekében meghatározott határértékek és riasztási küszöbértékek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy övezeteikben és agglomerációikban a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, PM_{10} , ólom és szén-monoxid szintje nem lép túl a XI. mellékletben meghatározott határértékeket.

A nitrogén-dioxid és a benzol tekintetében a XI. mellékletben meghatározott határértékeket az ott meghatározott időponttól kezdődően nem lehet túllépni.

Ezen követelmények betartását a III. mellékletnek megfelelően kell vizsgálni.

A XI. mellékletben meghatározott tűréshatár a 22. cikk (3) bekezdésével és a 23. cikk (1) bekezdésével összhangban alkalmazandó.

(2) A környezeti levegőben lévő kén-dioxid és nitrogén-dioxid koncentrációjának riasztási küszöbértékei a XII. melléklet A. szakaszában kerültek meghatározásra.

14. cikk

Kritikus szintek

(1) A tagállamok biztosítják a XIII. mellékletben meghatározott és a III. melléklet A. szakasza b) pontjának megfelelően vizsgált kritikus szintek betartását.

(2) Amennyiben a levegő minőségének vizsgálatára vonatkozó egyedüli információforrás a helyhez kötött mérésekből származó információ, a mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb az V. melléklet C. szakaszában meghatározott minimális számnál. Amennyiben ezeket az információkat indikatív mérések vagy modellezések is kiegészítik, a mintavételi pontok minimális számát legfeljebb 50 %-kal lehet csökkenteni, feltéve, hogy a megfelelő szennyező anyag vizsgált koncentrációját az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban meg lehet állapítani.

15. cikk

A $PM_{2,5}$ -expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében meghatározott csökkentésére vonatkozó nemzeti cél

(1) A tagállamok minden szükséges, aránytalanul magas költségekkel nem járó intézkedést megtesznek a $PM_{2,5}$ -expozíció csökkentése érdekében, abból a célból, hogy a XIV. melléklet B. szakaszában meghatározott nemzeti expozíciócsökkentési célt az ott meghatározott évig teljesítsék.

(2) A $PM_{2,5}$ -re vonatkozó átlagexpozíció-mutatót a XIV. melléklet A. szakaszával összhangban kell értékelni.

(3) Minden tagállam – a III. melléklettel összhangban – biztosítja, hogy a $PM_{2,5}$ -re vonatkozó átlagexpozíció-mutató alapjául szolgáló mintavételi pontok eloszlása és száma megfelelően tükrözze a lakosság általános expozícióját. A mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb az V. melléklet B. szakaszának alkalmazása révén meghatározottnál.

16. cikk

Az emberi egészség védelme érdekében meghatározott $PM_{2,5}$ -célérték és -határérték

(1) A tagállamok minden szükséges, aránytalanul magas költségekkel nem járó intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy a környezeti levegő $PM_{2,5}$ -koncentrációja a XIV. melléklet C. szakaszában meghatározott időponttól kezdődően ne lépje túl az ott meghatározott célértéket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a környezeti levegő $PM_{2,5}$ -koncentrációja övezeteikben és agglomerációikban a XIV. melléklet D. szakaszában meghatározott időponttól kezdődően ne lépje túl az ott meghatározott határértéket. Ezen követelmény betartását a III. mellékletnek megfelelően kell vizsgálni.

(3) A XIV. melléklet D. szakaszában meghatározott tűrészatar a 23. cikk (1) bekezdésével összhangban alkalmazandó.

17. cikk

Az olyan övezetekre és agglomerációkra vonatkozó követelmények, ahol az ózonkoncentráció túllépi a célértékeket és a hosszú távú célkitűzéseket

(1) A tagállamok minden szükséges, aránytalanul magas költséggel nem járó intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy elérjék a célértékeket és hosszú távú célkitűzéseket.

(2) Azon övezetek és agglomerációk vonatkozásában, amelyekben a célértékeket túllépi, a tagállamok biztosítják, hogy a 2001/81/EK irányelv 6. cikke alapján kidolgozott programot – valamint adott esetben a levegőminőségi tervet – a VII. melléklet B. szakaszában meghatározott időponttól kezdve a célértékek elérésének érdekében végrehajtják, kivéve, ha ez nem valósítható meg aránytalanul magas költséggel nem járó intézkedésekkel.

(3) A tagállamok a hosszú távú célkitűzések teljesítése céljából költséghatékony intézkedéseket dolgoznak ki és hajtanak végre azokban az övezetekben és agglomerációkban, ahol a környezeti levegőben lévő ózon szintje a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeknél magasabb, de a célértékeknél alacsonyabb vagy azokkal egyenlő. Ezen intézkedéseknek összhangban kell állniuk – legalább – a (2) bekezdésben említett valamennyi, a levegőminőségi tervekkel és a programmal.

18. cikk

Az olyan övezetekre és agglomerációkra vonatkozó követelmények, ahol az ózonkoncentráció megfelel a hosszú távú célkitűzéseknek

A tagállamok a hosszú távú célkitűzések szerinti értékek alatt tartják az ózonszintet azon övezetekben és agglomerációkban, ahol az ózonszint megfelel ezen célkitűzéseknek, amennyiben bizonyos tényezők – köztük az ózonszennyezés országhatáron áterjedő jellege és a meteorológiai feltételek – ezt lehetővé teszik, valamint arányos intézkedések révén megőrzik a környezeti levegő minőségének a fenntartható fejlődéssel összeegyeztethető legmagasabb szintjét és a környezet, valamint az emberi egészség magas szintű védelmét.

19. cikk

A tájékoztatási vagy riasztási küszöbértékek meghaladásakor hozandó intézkedések

A XII. mellékletben meghatározott tájékoztatási küszöbérték vagy az ugyanezen mellékletben meghatározott bármelyik riasztási küszöbérték túllépésekor a tagállamok megteszik a szükséges lépéseket a nyilvánosság tájékoztatása érdekében, amely történhet rádió, televízió, nyomtatott sajtó vagy internet útján.

A tagállamok – átmeneti jelleggel – tájékoztatják továbbá a Bizottságot a regisztrált szintekről és azon időszakok hosszáról, amelyek alatt a riasztási vagy tájékoztatási küszöbértéket túllépték.

20. cikk

Természetes forrásokból származó hozzájárulások

(1) A tagállamok egy adott évre vonatkozóan továbbítják a Bizottságnak azon övezetek és agglomerációk listáit, ahol az egy adott szennyező anyagra vonatkozó határértékek túllépése természetes forrásokból származó hozzájárulásoknak tulajdonítható. A tagállamok biztosítják a koncentrációra és a forrásokra vonatkozó információkat, valamint az arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a túllépések természetes forrásoknak tulajdoníthatók.

(2) Amennyiben a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően tájékoztatták egy természetes forrásnak tulajdonítható túllépésről, ezt a túllépést nem kell az ezen irányelv szerinti túllépésnek tekinteni.

(3) A Bizottság ...-ig (*) iránymutatásokat tesz közzé a természetes forrásoknak tulajdonítható túllépések bemutatására és azok figyelmen kívül hagyására vonatkozóan.

21. cikk

A közutak téli homokszórásának és sózásának tulajdonítható túllépések

(1) A tagállamok kijelölhetik azokat az övezeteket vagy agglomerációkat, ahol a környezeti levegő a közutak téli homokszórását vagy sózását követő felkeveredés miatt túllépi a PM₁₀-re vonatkozó határértékeket.

(2) A tagállamok továbbítják a Bizottságnak az ilyen övezetek vagy agglomerációk listáját az ott előforduló PM₁₀-koncentrációra és PM₁₀-forrásokra vonatkozó információkkal együtt.

(3) A Bizottságnak a 27. cikkkel összhangban történő tájékoztatásakor a tagállamok benyújtják a szükséges bizonyítékokat annak igazolására, hogy minden túllépés a szálló por ilyen fajta felkeveredésének tulajdonítható, és hogy ésszerű intézkedések meghozatalára került sor a koncentráció csökkentése céljából.

(4) A 20. cikk sérelme nélkül az ezen cikk (1) bekezdésében említett övezetek vagy agglomerációk esetében a tagállamoknak kizárólag akkor kell kidolgozniuk a 23. cikkben meghatározott, a levegőminőségi terveket, amennyiben a túllépések a közutak téli homokszórásától vagy sózásától eltérő PM₁₀-forrásoknak tulajdoníthatók.

(5) A Bizottság ...-ig (*) iránymutatásokat tesz közzé a pornak a közutak téli homokszórását és sózását követő felkeveredésből származó hozzájárulások meghatározására vonatkozóan.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően két évvel.

22. cikk

A határidők betartásának elhalasztása és bizonyos határértékek alkalmazásának kötelezettsége alóli mentesség

(1) Amennyiben egy adott övezetben vagy agglomerációban a nitrogén-dioxidra vagy a benzolra vonatkozó határértékeknek való megfelelés nem teljesíthető a XI. mellékletben meghatározott határidőig, a tagállam ezen határidőket legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatja az adott övezet vagy agglomeráció tekintetében, feltéve, hogy azon övezet vagy agglomeráció vonatkozásában, amelyre a halasztás vonatkozik, a 23. cikknek megfelelően a levegőminőségi terv készül; a levegőminőséggel kapcsolatos ezen tervet a XV. melléklet B. szakaszában felsorolt, az érintett szennyező anyagokkal kapcsolatos információkkal kell kiegészíteni, valamint a tervnek be kell mutatnia, hogy milyen módon valósítja meg a határértékek betartását az új határidő előtt.

(2) Amennyiben egy adott övezetben vagy agglomerációban a PM₁₀ vonatkozásában a XI. mellékletben meghatározott határértékeket a helyszínre jellemző terjedési jellegzetességek, a kedvezőtlen időjárási viszonyok vagy az országhatárokon áttérjedő jelleg miatt nem lehet teljesíteni, a tagállamok ...-ig (*) mentesülnek ezen határértékek alkalmazásának kötelezettsége alól, feltéve, hogy teljesítik az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása esetén a tagállamok biztosítják, hogy az egyes szennyező anyagokra vonatkozó határértéket ne lépjék túl az érintett szennyező anyagokra vonatkozó, a XI. mellékletben meghatározott maximális tűrőhatárnál nagyobb értékkel.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot arról, hogy véleményük szerint hol alkalmazandó az (1) és a (2) bekezdés, valamint továbbítják az (1) bekezdésben említett, a levegőminőségi tervet, beleértve a Bizottság számára annak megvizsgálásához szükséges, valamennyi vonatkozó információt is, hogy a megfelelő feltételeket teljesítették-e. A Bizottság a vizsgálatában figyelembe veszi a tagállamok által tett intézkedések becsült hatását, valamint a közösségi intézkedések becsült hatását.

Amennyiben a Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül nem emel kifogást, az (1) vagy a (2) bekezdés alkalmazásának megfelelő feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

A Bizottság – kifogások esetén – arra kötelezheti a tagállamokat, hogy azok új levegőminőségi terveket biztosítsanak, vagy a meglévőket igazítsák ki.

IV. FEJEZET

TERVEK

23. cikk

A levegőminőségi tervek

(1) A XI. és XIV. mellékletben meghatározott határérték vagy célérték teljesítése céljából a tagállamok biztosítják az olyan övezetekre és agglomerációkra vonatkozó levegőminőségi tervek

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő három évvel.

kidolgozását, ahol a környezeti levegőben lévő szennyező anyagok szintje túllép bármilyen határértéket vagy célértéket, valamint az ezekhez kapcsolódó bármilyen megfelelő tűrőhatárt.

Azon határértékek túllépéskor, amelyek esetében már lejárt a teljesítésre vonatkozó határidő, a levegőminőségi terv megfelelő intézkedéseket állapít meg annak érdekében, hogy a túllépés időtartama a lehető legrövidebb ideig tartson.

Ezen terveknek tartalmazniuk kell legalább a XV. melléklet A. szakaszában felsorolt információkat, és a Bizottságot azokról – haladéktalanul, de legkésőbb két évvel azon év végét követően, amikor az első túllépést megfigyelték – tájékoztatni kell.

Amennyiben több szennyező anyag tekintetében kell levegőminőségi terveket készíteni vagy végrehajtani, a tagállamok adott esetben a levegő minőségével kapcsolatos olyan integrált terveket készítenek és hajtanak végre, amelyek valamennyi érintett szennyező anyagra kiterjednek.

(2) A tagállamok a megvalósíthatóság határain belül biztosítják a 2001/80/EK irányelv, a 2001/81/EK irányelv vagy a 2002/49/EK irányelv értelmében előírt egyéb tervekkel való összhangot, a megfelelő környezetvédelmi célkitűzések teljesítése céljából.

24. cikk

Rövid távú cselekvési tervek

(1) Amennyiben egy adott övezetben vagy agglomerációban fennáll a veszélye annak, hogy a szennyező anyagok szintje meghaladja a XII. mellékletben meghatározott egy vagy több riasztási küszöbértéket, a tagállamok a túllépési kockázat csökkentése, vagy az ilyen túllépés időtartamának korlátozása érdekében cselekvési terveket dolgoznak ki a rövid távon meghozandó intézkedések megjelölésével. Amennyiben ez a kockázat a VII., XI. és XIV. mellékletben meghatározott egy vagy több határértékre vagy célértékre vonatkozik, a tagállamok – adott esetben – ilyen rövid távú cselekvési terveket dolgozhatnak ki.

Amennyiben azonban fennáll a veszélye az ózon tekintetében a XII. melléklet B. szakaszában meghatározott riasztási küszöbérték túllépésének, a tagállamok kizárólag abban az esetben dolgoznak ki ilyen rövid távú cselekvési terveket, amennyiben véleményük szerint – figyelembe véve a nemzeti földrajzi, meteorológiai és gazdasági feltételeket – a kockázat, valamint az ilyen túllépés időtartamának vagy súlyosságának csökkentésére számottevő lehetőség van. Az ilyen rövid távú cselekvési terv kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik a 2004/279/EK irányelvet.

(2) Az (1) bekezdésben említett rövid távú cselekvési tervek az adott esettől függően intézkedéseket írhatnak elő az olyan tevékenységek – köztük a gépjárműforgalom – ellenőrzésére és – szükség esetén – felfüggesztésére, amelyek hozzájárulnak a határértékek, célértékek vagy riasztási küszöbértékek túllépésének kockázatához. Ezen cselekvési tervek magukba foglalhatnak ipari berendezések vagy termékek alkalmazásával kapcsolatos hatékony intézkedéseket is.

(3) Rövid távú cselekvési terv kidolgozását követően a tagállamok a nyilvánosság, valamint a megfelelő szervezetek – például környezetvédelmi szervezetek, fogyasztói egyesületek, érzékeny népességcsoportok érdekeit képviselő szervezetek és egyéb megfelelő egészségügyi szervek – számára hozzáférhetővé teszik a konkrét rövid távú cselekvési tervek megvalósíthatóságára vonatkozó vizsgálataik eredményét és a tervek tartalmát, valamint az e tervek végrehajtására vonatkozó információkat.

(4) A Bizottság először ... (*), majd ezt követően rendszeres időközönként közzétesz a rövid távú cselekvési tervek kidolgozásának legjobb gyakorlatára vonatkozó példákat.

25. cikk

Országhatárokon áterjedő levegőszennyezés

(1) Amennyiben a levegőszennyező anyagok vagy azok előanyagai az országhatárokon történő jelentős mértékű áterjedés következtében bármely riasztási küszöbértéket, határértéket vagy tűréshatárral növelt célértéket, illetve bármely hosszú távú célkitűzést túllépnek, az érintett tagállamok együttműködnek és adott esetben közös tevékenységeket dolgoznak ki – például a 23. cikk szerinti közös vagy összehangolt, a levegőminőséggel kapcsolatos tervek elkészítése – annak érdekében, hogy megfelelő, de arányos intézkedések révén megszüntessék az ilyen túllépéseket.

(2) A Bizottság felkérést kap, hogy vegyen részt az (1) bekezdésben említett bármilyen együttműködésben, és ahhoz nyújtson segítséget. Adott esetben a Bizottság – figyelembe véve a 2001/81/EK irányelv 9. cikkének megfelelően elkészített jelentéseket – megvizsgálja, hogy szükség van-e további közösségi szintű fellépésekre az országhatárokon áterjedő szennyezésért felelős előanyag-kibocsátások csökkentésének érdekében.

(3) A tagállamok – amennyiben a 24. cikk értelmében helyénvaló – olyan rövid távú közös cselekvési terveket dolgoznak ki és valósítanak meg, amelyek más tagállamok szomszédos övezeteire terjednek ki. A tagállamok biztosítják, hogy más tagállamok azon szomszédos övezetei, ahol rövid távú cselekvési terveket dolgoztak ki, minden szükséges információt megkapjanak.

(4) Amennyiben a tájékoztatási küszöbértéket vagy a riasztási küszöbértékeket a nemzeti határokhoz közel eső övezetekben vagy agglomerációkban túllépik, a lehető leghamarabb értesíteni kell az érintett szomszédos tagállam illetékes hatóságait. Az információt a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé kell tenni.

(5) Az (1) és (3) bekezdésben meghatározott tervek kidolgozása, valamint a nyilvánosság (4) bekezdés szerinti tájékoztatása során a tagállamok – adott esetben – együttműködésre töreksenek harmadik országokkal, és különösen a tagjelölt országokkal.

V. FEJEZET

TÁJÉKOZTATÁS ÉS JELENTÉSTÉTEL

26. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják a nyilvánosság, valamint a megfelelő szervezetek, mint például a környezetvédelmi szerve-

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően 2 évvel.

zetek, a fogyasztói egyesületek, az érzékeny népességcsoportok érdekeit képviselő szervezetek és az egyéb megfelelő egészségügyi szervek megfelelő és kellő időben történő tájékoztatását az alábbiakkal kapcsolatban:

- a) a környezeti levegő minősége a XVI. melléklettel összhangban;
- b) a 22. cikk (1) bekezdése szerinti halasztásra vonatkozó határozat;
- c) a 22. cikk (2) bekezdése szerinti mentességek;
- d) a 22. cikk (1) bekezdésében és a 23. cikkben meghatározott, a levegőminőséggel kapcsolatos tervek és a 17. cikk (2) bekezdésében említett programok.

Az információhoz való hozzáférést díjtalanul, bármely könnyen hozzáférhető kommunikációs eszközön keresztül lehetővé kell tenni, ideértve az internetet vagy bármely más megfelelő távközlési eszközt, és figyelembe véve a 2007/2/EK irányelvben meghatározott rendelkezéseket.

(2) A tagállamok éves jelentéseket hoznak nyilvánosságra az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi szennyező anyagról.

Az említett jelentések összegzik azokat a szinteket, amelyek a megfelelő átlagszámítási időszak alatt túllépik a határértékeket, a célértékeket, a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket, a tájékoztatási küszöbértékeket és a riasztási küszöbértékeket. Az információkat kombinálni kell az ezen túllépések hatásainak rövid értékelésével. A jelentések adott esetben tartalmazhatnak az erdők védelmére vonatkozóan további információkat és értékeléseket is, valamint olyan egyéb szennyező anyagokra vonatkozó információkat, amelyekkel kapcsolatban ezen irányelv figyelemmel kíséresi rendelkezéseket határoz meg, többek között például a X. melléklet B. szakaszában felsorolt válogatott, még nem szabályozott ózon előanyagok.

(3) A tagállamok nyilvánosságra hozzák a 3. cikkben említett feladatokra kijelölt illetékes hatóság vagy szerv nevét.

27. cikk

Információtovábbítás és jelentéstétel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a környezeti levegő minőségéről szóló információk a Bizottság rendelkezésére álljanak, a 28. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések által meghatározott előírt határidőn belül.

(2) A határértékek és kritikus szintek betartásának, valamint a célértékek elérésének vizsgálata különös céljából az ilyen információkat legkésőbb kilenc hónappal minden év végét követően a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, és ezeknek minden esetben magukba kell foglalniuk az alábbiakat:

- a) a lista adott évben végrehajtott módosításai és a 4. cikk szerint megállapított övezetek és agglomerációk elhatárolása;

b) azon övezetek és agglomerációk listája, amelyekben egy vagy több szennyező anyag szintje magasabb, mint a határértékek és adott esetben azoknak túrértékkel növelt értéke, illetve magasabb, mint a célértékek vagy a kritikus szintek; valamint ezen övezetekben és agglomerációkban:

i. a megvizsgált szintek és – amennyiben lényeges – azon időpontok és időtartamok, amikor ezeket a szinteket megfigyelték;

ii. adott esetben a természeti források és a közutak téli homokszórását és sózását követő porfelkeveredés hozzájárulásának vizsgálata a vizsgált szintekhez, a 20. és 21. cikk alapján a Bizottságnak bejelentettek szerint.

(3) Az (1) és (2) bekezdést a 28. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések hatálybalépését követő második naptári év elejétől kezdődően gyűjtött információkra kell alkalmazni.

28. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemei – azaz az I–VI. melléklet, a VIII–X. melléklet és a XV. melléklet – módosítására vonatkozó intézkedéseket a 29. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A módosítások azonban nem módosíthatják közvetlenül vagy közvetve az alábbiak egyikét sem:

a) határértékek, expozíciócsökkentési célok, kritikus szintek, célértékek, tájékoztatási vagy riasztási küszöbértékek, vagy a VII. és a XI–XIV. mellékletben meghatározott hosszú távú célkitűzések;

b) az a) pontban említett paraméterek bármelyike teljesítésének időpontjai.

(2) A Bizottság a 29. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítja azokat a további információkat, amelyeket a tagállamoknak a 27. cikk szerint hozzáférhetővé kell tenniük, valamint az ezen információk közlésére vonatkozó határidőket.

A Bizottság a 29. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza továbbá az adatok jelentési módjainak, valamint a környezeti levegő szennyezettségének mérését végző hálózatok és egyedi mérőállomások által szolgáltatott információk és adatok kölcsönös cseréje egyszerűsítésének módjait.

(3) A Bizottság iránymutatásokat dolgoz ki a 6. cikk (5) bekezdésében említett közös mérőállomások felállítására vonatkozó megállapodások tekintetében.

(4) A Bizottság a VI. melléklet B. szakaszában említett egyenértékűség kimutatásáról útmutatót tesz közzé.

VI. FEJEZET

A BIZOTTSÁG, AZ ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját „a környezeti levegő minőségével foglalkozó bizottság” segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

30. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy azokat végrehajtsák. A szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

31. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

(1) A 96/62/EK, az 1999/30/EK, a 2000/69/EK és a 2002/3/EK irányelv ...-től (*) hatályát veszti a tagállamok azon kötelezettségeinek sérelme nélkül, amelyek az ezen irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vagy alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatosak.

A következő cikkek ugyanakkor hatályban maradnak:

a) a 96/62/EK irányelv 5. cikke 2010. december 31-ig;

b) a 96/62/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése, valamint a 2002/3/EK irányelv 10. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése az ezen irányelv 26. cikkének (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések hatálybalépését követő második naptári év végéig;

c) az 1999/30/EK irányelv 9. cikkének (3) és (4) bekezdése 2009. december 31-ig.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és azokat a XVII. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(3) A 97/101/EK határozat a 28. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések hatálybalépését követő második naptári év végétől hatályát veszti.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően két évvel.

32. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2013-ban felülvizsgálja a PM_{2,5}-el – és adott esetben az egyéb szennyező anyagokkal – kapcsolatos rendelkezéseket, és javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A PM_{2,5} tekintetében a felülvizsgálatra azzal a céllal kerül sor, hogy jogilag kötelező erejű expozíciócsökkentési kötelezettségeket alakítsanak ki a 15. cikkben meghatározott nemzeti expozíciócsökkentési cél helyettesítése érdekében, figyelembe véve többek között a következő elemeket:

- a WHO-tól és más érintett szervezetektől származó legújabb tudományos ismeretek,
- a tagállamok levegőminőségi helyzete és csökkentési potenciálja,
- a 2001/81/EK irányelv felülvizsgálata,
- a levegőszennyező anyagok csökkentésére vonatkozó közösségi intézkedések végrehajtásában elért előrehaladás.

A Bizottság a felülvizsgálat részeként a PM₁₀ és a PM_{2,5} értékeinek figyelemmel kísérésével kapcsolatos tapasztalatokról is jelentést fog készíteni, figyelembe véve az automatikus mérés-technológiák területén elért technikai előrehaladást. Amennyiben indokolt, a Bizottság új referenciamódszereket fog javasolni a PM₁₀ és a PM_{2,5} mérésére vonatkozóan.

33. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ...-ig (*) megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos közzétételük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamoknak azonban biztosítaniuk kell, hogy az V. melléklet B szakaszának megfelelően az átlagexpozíció-mutató kiszámításához szükséges megfelelő számú városi háttérű PM_{2,5} mérőállomás létesüljön 2008. január 1-jéig, vagy legkésőbb 2009. január 1-jéig annak érdekében, hogy a XIV. melléklet A. szakaszában megadott határidők és feltételek teljesüljenek.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

34. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

35. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően 2 évvel.

I. MELLÉKLET

Adatminőségi célkitűzések

A. A környezeti levegő minőségének vizsgálatára vonatkozó adatminőségi célkitűzések

	Kén-dioxid, nitrogén-dioxid, nitrogén-oxidok és szén-monoxid	Benzol	Szálló por (PM ₁₀ /M _{2,5}) és ólom	Ózon és az ózonnal kapcsolatos NO és NO ₂
<i>Helyhez kötött mérések⁽¹⁾</i>				
Bizonytalanság	15 %	25 %	25 %	15 %
Minimális adat rendelkezésre állás	90 %	90 %	90 %	90 % nyáron 75 % télen
Minimális mérési időszak:				
– városi háttér és közlekedés	–	35 % ⁽²⁾	–	–
– ipari helyszínek	–	90 %	–	–
<i>Indikatív mérések</i>				
Bizonytalanság	25 %	30 %	50 %	30 %
Minimális adat rendelkezésre állás	90 %	90 %	90 %	90 %
Minimális mérési időszak	14 % ⁽⁴⁾	14 % ⁽³⁾	14 % ⁽⁴⁾	> 10 % nyáron
<i>Modellezési bizonytalanság</i>				
Óráként mért érték	50 %	–	–	50 %
Nyolcórás átlagértékek	50 %	–	–	50 %
Napi átlagértékek	50 %	–	még nem határozták meg	–
Éves átlagértékek	30 %	50 %	50 %	–
<i>Objektív becslés</i>				
Bizonytalanság	75 %	100 %	100 %	75 %

(1) A benzolra, ólomra és a szálló porra vonatkozóan a tagállamok a folyamatos mérések helyett alkalmazhatnak véletlenszerű méréseket, ha igazolni tudják a Bizottság felé, hogy a bizonytalanság – többek között a véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanság – eléri a 25 %-os minőségi célkitűzést, és a mérési időszak hosszabb, mint az indikatív mérésekre vonatkozó minimális mérési időszak. A véletlenszerű mintavételt az év folyamán egyenletesen kell elosztani az eredmények torzulásának elkerülése érdekében. A véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanságot az ISO 11222(2002) „Levegőminőség – a levegőminőségi mérések időátlagára vonatkozó bizonytalanság meghatározása” című szabványban megállapított eljárással lehet meghatározni. Ha a PM₁₀-határértékre vonatkozó követelményeket véletlenszerű mérésekkel vizsgálják, akkor a 90,4 százalékos értéket (amely 50 µg/m³ vagy annál kevesebb) kell értékelni a túllépések száma helyett, amelyet erősen befolyásol az adatfedezet.

(2) Egy évre elosztva annak érdekében, hogy a különböző időjárási és közlekedési viszonyok vonatkozásában reprezentatív legyen.

(3) Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egynapos véletlenszerű mérés vagy az év során egyenletesen elosztott nyolc hét.

(4) Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egy véletlenszerű mérés vagy az év folyamán egyenletesen elosztott nyolc hét.

A vizsgálati módszerek bizonytalanságának (95 %-os megbízhatósági szinttel kifejezve) értékelését a CEN Útmutató a mérések bizonytalanságának megadásához (ENV 13005-1999) elveivel, az ISO 5725:1994 számú szabvány módszerével, valamint a CEN „Jelentés a levegőminőségről – A környezeti levegő mérési referenciamódszereihez kapcsolódó bizonytalansági becslés megközelítése” (CR 14377:2002E) című jelentésében foglalt útmutatóval összhangban kell elvégezni. A fenti táblázatban a százalékos bizonytalansági értékek egyedi mérésekre vonatkoznak a határérték (illetve az ózon esetében a célérték) számítására alkalmazott időtartam átlagában, 95 %-os megbízhatósági intervallumban. A helyhez kötött mérések bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az az adott határérték (illetve az ózon esetében a célérték) tartományában alkalmazandó.

A modellezés bizonytalansága az egyes megfigyelési pontok 90 %-a esetében mért és számított koncentrációs szintektől való legnagyobb, a határértékre (illetve az ózon esetében a célértékre) vonatkozó eltérés, a vizsgált időtartamon belül, figyelmen kívül hagyva az események időzítését. A modellezés bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az az adott határérték (illetve az ózon esetében a célérték) tartományában alkalmazandó. A modellezési eredményekkel való összehasonlításhoz kiválasztandó helyhez kötött méréseknek reprezentatívnak kell lenniük a modell által lefedett skála tekintetében.

Az objektív becslés bizonytalansága a mért és számított koncentrációs szintektől való legnagyobb, a határértékre (illetve az ózon esetében a célértékre) vonatkozó eltérés, a vizsgált időtartamon belül, figyelmen kívül hagyva az események időzítését.

A minimális adat rendelkezésre állásra és mérési időszakra vonatkozó követelmények nem tartalmazzák a rendszeres kalibrálás vagy a műszerek rendszeres karbantartása következtében bekövetkező adatvesztést.

B. A levegőminőség vizsgálatának eredményei

A következő információkat kell összegyűjteni azon övezetek vagy agglomerációk vonatkozásában, ahol a mérésen kívül más forrásokat is alkalmaznak a mérésből származó információk kiegészítésére vagy a levegőminőség vizsgálatának kizárólagos eszközeként:

- az elvégzett vizsgálati tevékenységek leírása,
- az alkalmazott konkrét módszerek és ezek leírása,
- az adatok és információk forrásai,
- az eredmények leírása, beleértve a bizonytalansági tényezőket és különösen bármely olyan terület kiterjedését vagy adott esetben annak az útnak a hosszát az övezeten vagy agglomeráción belül, ahol a koncentráció túllép bármilyen határértéket, célértéket vagy adott esetben a tűrőhatárral növelt hosszú távú célkitűzést, és annak a területnek a határait, amelyen belül a koncentráció túllépi a felső vagy az alsó vizsgálati küszöbértéket,
- az emberi egészség védelme érdekében meghatározott határértéket túllépő bármely szintnek potenciálisan kitett népesség.

C. A környezeti levegőminőség vizsgálatának minőségbiztosítása: adathitelesítés

1. A mérések pontosságának és az A. szakaszban meghatározott adatminőségi célkitűzéseknek való megfelelés biztosítása érdekében a 3. cikk alapján kijelölt megfelelő illetékes hatóságok és szervek biztosítják, hogy:
 - a környezeti levegő minőségének a 6. és 9. cikk szerinti vizsgálatával kapcsolatosan végzett valamennyi mérés nyomon követhető legyen, az ISO/IEC 17025:2005 5.6.2.2. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően,
 - a hálózatokat és egyedi mérőállomásokat működtető intézmények rendelkezzenek kidolgozott minőségbiztosítási és minőségellenőrzési rendszerrel, amelyek rendszeres karbantartást írnak elő a mérési eszközök pontosságának biztosítása érdekében,
 - az adatgyűjtési és jelentéstételi folyamatokra vonatkozóan minőségbiztosítási/minőségellenőrzési eljárást dolgozzanak ki, és hogy az erre a feladatra kijelölt intézmények aktívan részt vegyenek az ehhez kapcsolódó, a Közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programokban,
 - a Közösség egész területére kiterjedő, az ezen irányelv hatálya alá tartozó szennyező anyagokra vonatkozó kölcsönös összehasonlításokban részt vevő, a 3. cikk alapján kijelölt megfelelő illetékes hatóság vagy szerv által kinevezett nemzeti laboratóriumok a VI. mellékletben említett referenciamódszerek tekintetében az EN/ISO 17025-ös szabványnak megfelelően 2010-ig akkreditáltak legyenek. Ezeket a laboratóriumokat bevonják a Bizottság által szervezendő, a Közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programoknak a tagállamok területén történő koordinálásába, és ezek a laboratóriumok koordinálják továbbá nemzeti szinten a referenciamódszerek megfelelő megvalósítását és a referenciamódszerektől eltérő eljárások egyenértékűségének kimutatását.
2. Valamennyi, a 27. cikk szerint jelentett adatot hitelesnek kell tekinteni, kivéve az ideiglenesként megjelölt adatokat.

II. MELLÉKLET

A környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), ólom, benzol és szén-monoxid koncentrációjának egy adott övezetben vagy agglomerációban történő vizsgálatára vonatkozó követelmények meghatározása

A. Alsó és felső vizsgálati küszöbértékek

Az alábbi alsó és felső vizsgálati küszöbértékeket kell alkalmazni:

1. Kén-dioxid

	Egészségvédelem	A növényzet védelme
Felső vizsgálati küszöbérték	a 24 órás határérték 60 %-a (75 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb háromszor léphető túl)	a téli kritikus szint 60 %-a (12 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a 24 órás határérték 40 %-a (50 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb háromszor léphető túl)	a téli kritikus szint 40 %-a (8 µg/m ³)

2. Nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok

	Az emberi egészség védelmére vonatkozó óránkénti határérték (NO ₂)	Az emberi egészség védelmére vonatkozó éves határérték (NO ₂)	A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelmére vonatkozó éves kritikus szint (NO _x)
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (140 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb tizennyolcszor léphető túl)	a határérték 80 %-a (32 µg/m ³)	a kritikus szint 80 %-a (24 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (100 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb tizennyolcszor léphető túl)	a határérték 65 %-a (26 µg/m ³)	a kritikus szint 65 %-a (19,5 µg/m ³)

3. Szálló por (PM₁₀/PM_{2,5})

	24 órás átlagérték PM ₁₀	Éves átlagérték PM ₁₀	Éves átlagérték PM _{2,5} ⁽¹⁾
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (35 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb harmincöttször léphető túl)	a határérték 70 %-a (28 µg/m ³)	a határérték 70 %-a (17 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (25 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb harmincöttször léphető túl)	a határérték 50 %-a (20 µg/m ³)	a határérték 50 %-a (12 µg/m ³)

⁽¹⁾ A PM_{2,5} felső és alsó vizsgálati küszöbértéke nem vonatkozik a PM_{2,5}-expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében meghatározott csökkentésére vonatkozó cél betartásának vizsgálatával kapcsolatos mérésekre.

4. Ólom

	Éves átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (0,35 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (0,25 µg/m ³)

5. Benzol

	Éves átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (3,5 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 40 %-a (2 µg/m ³)

6. Szén-monoxid

	Nyolcórás átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (7 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (5 µg/m ³)

B. A felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépéseinek meghatározása

A felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépéseit az előző öt év során mért koncentráció alapján kell meghatározni, amennyiben elegendő adat áll rendelkezésre. Egy vizsgálati küszöbértéket akkor kell túllépettnak tekinteni, ha azt az előző öt évből legalább három különböző évben túllépték.

Amennyiben öt évnél rövidebb időre vonatkozó mérési adatok állnak rendelkezésre, a tagállamok a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték túllépéseinek meghatározására összegezhetik az év rövidebb időszakaira vonatkozó, valamint a nagy valószínűséggel a leginkább terhelt helyekre kiterjedő, rövid időtartamú mérési kampányok eredményeit az emissziókataszterben található információkkal és a modellezésből származó adatok eredményeivel.

III. MELLÉKLET

A környezeti levegő vizsgálata és a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), ólom, benzol és szén-monoxid mérésére szolgáló mintavételi pontok elhelyezkedése

A. Általános elvek

A környezeti levegő minőségét valamennyi övezetben és agglomerációban vizsgálni kell, az alábbi kritériumokkal összhangban:

1. A környezeti levegő minőségét valamennyi helyszínen vizsgálni kell a 2. pontban felsoroltak kivételével, a helyhez kötött mérések tekintetében a B. és C. szakaszban meghatározott kritériumokkal összhangban. A B. és C. szakaszban megállapított elveket is alkalmazni kell, amennyiben jelentőséggel bírnak azon konkrét helyszínek meghatározása tekintetében, ahol a vonatkozó szennyező anyagok koncentrációját megállapították és ahol a környezeti levegő minőségének vizsgálata indikatív méréssel vagy modellezéssel történik.
2. Az emberi egészség védelmét célzó határértékek betartását nem kell vizsgálni az alábbi helyszíneken:
 - a) a nyilvánosság elől elzárt, állandó lakóhelyekkel nem rendelkező területeken lévő valamennyi helyszínen;
 - b) közutak úttestén; valamint a közutak középső elválasztó sávjában, azon helyek kivételével, ahol a középső elválasztó sáv általában gyalogosok által megközelíthető.

B. A mintavételi pontok nagyléptékű elhelyezése

1. Az emberi egészség védelme

- a) Az emberi egészség védelmének érdekében kialakított mintavételi pontokat úgy kell elhelyezni, hogy az alábbiakról nyújtsanak adatokat:
 - az övezeteken és agglomerációkon belüli azon területek, ahol a lakosság közvetlenül vagy közvetve valószínűleg a legnagyobb koncentrációnak van kitéve azon időtartam alatt, amely a határérték(ek) átlagszámítási időszakához viszonyítva jelentős,
 - az övezeteken és az agglomerációkon belüli azon egyéb területek szintjei, amelyek a lakosság expozíciójának vonatkozásában általában véve reprezentatívak.
- b) A mintavételi pontokat általában úgy kell elhelyezni, hogy ne mérjék a közvetlen közelükben lévő igen kicsiny mikrokozmoszt, ami azt jelenti, hogy egy mintavételi pontot úgy kell elhelyezni, hogy a vizsgált levegő lehetőleg a közlekedési helyszíneken elhelyezkedő, legalább 100 m hosszúságú utcaszakasz levegőjének, az ipari helyszíneknél pedig legalább egy 250 m × 250 m-es terület levegőjének minőségére vonatkozóan reprezentatív legyen.
- c) A városi háttérű helyszíneket úgy kell meghatározni, hogy szennyezési szintjüket a mérőállomástól az uralkodó széljárás irányával ellentétes irányban elhelyezkedő valamennyi forrás integrált hozzájárulása befolyásolja. A szennyezési szintet tekintve egyetlen forrás sem lehet uralkodó, kivéve ha az ilyen helyzet egy adott nagyobb városi térségre jellemző. A mintavételi pontoknak általános szabályként több négyzetkilométer vonatkozásában kell reprezentatívnak lenniük.
- d) Amennyiben vidéki háttérszintek vizsgálata a cél, a mintavételi pontot nem befolyásolhatják a közelében lévő agglomerációk vagy ipari helyszínek, azaz az öt kilométeren belül található helyszínek.
- e) Amennyiben az ipari források hozzájárulásait vizsgálják, legalább egy mintavételi pontot fel kell állítani a forráshoz képest szélirányban elhelyezkedő legközelebbi lakott településen. Amennyiben a háttér-koncentráció nem ismert, a fő szélirányon belül egy további mintavételi pontot kell elhelyezni.
- f) A mintavételi pontoknak, amennyiben lehetséges, a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyek tekintetében is reprezentatívnak kell lenniük.
- g) Figyelembe kell venni a mintavételi pontok elhelyezésének szükségességét olyan szigeteken is, ahol arra az emberi egészség védelme érdekében szükség van.

2. A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelme

A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelmét szolgáló mintavételi pontokat az agglomerációktól több mint 20 km-re, vagy egyéb beépített területektől, ipari létesítményektől, autópályáktól vagy egyéb jelentős – naponta több mint 50 000 jármű által használt – közutaktól több mint 5 km-re kell helyezni, ami azt jelenti, hogy a mintavételi pontot úgy kell elhelyezni, hogy a vizsgált levegő legalább egy 1 000 km²-es környező területre vonatkozóan reprezentatív legyen. A tagállamok a földrajzi körülményekre vagy a különösen érzékeny területek védelmének lehetőségeire figyelemmel telepíthetnek kisebb távolságra elhelyezkedő vagy kisebb kiterjedésű terület levegőminőségére vonatkozóan reprezentatív mintavételi pontot is.

Figyelembe kell venni a szigetek levegőminőségének vizsgálatára vonatkozó igényt.

C. A mintavételi pontok kisléptékű helyzete

A megvalósíthatóság mértékéig a következőket kell alkalmazni:

- a mintavételi szonda bemeneti nyílása körüli légáramlásnak zavartalannak kell lennie (legalább 270°-os szögben legyen szabad) úgy, hogy a légáramlást a mintavevő készülék közelében semmilyen tényező ne akadályozza (általában az épületektől, erkélyektől, fáktól és egyéb akadályoktól néhány méterre, és legalább 0,5 méterre a legközelebb lévő épülettől abban az esetben, ha a mintavételi pontok az épület vonalában mérik a levegőminőséget),
- a mintavételi pontok bemeneti nyílását általában a földfelszíntől számított 1,5 m-es (légzési magasság) és 4 m-es magasság között kell elhelyezni. Egyes esetekben magasabb (legfeljebb 8 méterig terjedő) elhelyezésre is szükség lehet. A magasabb ponton való elhelyezés akkor is helyénvaló lehet, ha a mérőállomás nagyobb területre vonatkozóan reprezentatív,
- a környezeti levegővel nem keveredett kibocsátások közvetlen mintavételének elkerülése érdekében a mintavevő szonda bemeneti nyílását nem lehet a források közvetlen közelében elhelyezni,
- a mintavevő szonda kimeneti nyílását úgy kell elhelyezni, hogy a kibocsátott levegő ne áramolhasson vissza a mintavevő bemeneti nyílásába,
- a közlekedési helyszíneken lévő mintavevő szondákat valamennyi szennyező anyag tekintetében a főbb forgalmi csomópontok szélétől legalább 25 méterre, de a járdaszegélytől legfeljebb 10 méterre kell elhelyezni.

Az alábbi tényezőket szintén figyelembe lehet venni:

- zavaró források,
- biztonság,
- hozzáférhetőség,
- elektromos áram és távközlési szolgáltatások rendelkezésre állása,
- a helyszín láthatósága a környezetéhez képest,
- a lakosság és az üzemeltetők biztonsága,
- annak kívánalma, hogy a különböző szennyező anyagok mintavételi pontjainak telepítése összehangolt legyen,
- tervezési követelmények.

D. A helyszín kiválasztásának dokumentálása és felülvizsgálata

A helyszín kiválasztásának eljárásait a besorolási szakaszban teljes körűen dokumentálni kell olyan módszerek segítségével, mint a környező terület iránytűvel tájolt fényképe és a hozzá tartozó részletes térkép. Annak biztosítása érdekében, hogy a kiválasztási kritériumok mindenkor érvényesek maradjanak, a helyszíneket rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, a dokumentációt pedig meg kell újítani.

IV. MELLÉKLET

A vidéki háttérű helyszíneken a koncentrációtól függetlenül végzett mérések

A. Célkitűzések

Az ilyen mérések fő célkitűzése a háttér szintjeivel kapcsolatos megfelelő információk hozzáférhetőségének a biztosítása. Ezek az információk elengedhetetlenek a szennyezettebb területek (például városi hátterek, iparhoz és közlekedéshez kapcsolódó helyek) magasabb szintjeinek felmérése, a légszennyező anyagok nagy távolságra történő terjedéséből eredő lehetséges hozzájárulások vizsgálata, szennyező források megállapítására irányuló elemzés támogatása tekintetében, és az olyan különleges szennyező anyagok megértéséhez, mint a szálló por. Kulcsfontosságúak továbbá a modellezés városi területeken történő fokozott alkalmazásához is.

B. Anyagok

Kémiai összetevőinek jellemzése érdekében a PM_{2,5} mérésnek ki kell terjednie legalább a teljes tömegkoncentrációra és a megfelelő vegyületek koncentrációira. A mérésnek legalább az alábbi listán szereplő kémiai anyagokra ki kell terjednie.

SO ₄ ²⁻	Na ⁺	NH ₄ ⁺	Ca ²⁺	elemi szén (EC)
NO ₃ ⁻	K ⁺	Cl ⁻	Mg ²⁺	szerves szén (OC)

C. Elhelyezés

Különösen a vidéki háttérű területeken kell méréseket végezni a III. melléklet A., B. és C. részével összhangban.

V. MELLÉKLET

A környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, szálló por (PM₁₀, PM_{2,5}), ólom, benzol és szén-monoxid koncentrációinak helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok minimális számának meghatározására vonatkozó kritériumok

A. Az emberi egészség védelmét szolgáló határértékek betartásának vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésre szolgáló mintavételi pontok minimális száma azon övezetekben és agglomerációkban, ahol a helyhez kötött mérés az információ egyedüli forrása

1. Diffúz források

Az agglomeráció vagy övezet népessége (ezer)	Ha a maximális koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket (1)		Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el	
	Szennyező anyagok a szálló por (PM) kivételével	PM (?) (a PM ₁₀ és a PM _{2,5} összege)	Szennyező anyagok a szálló por (PM) kivételével	PM (?) (a PM ₁₀ és a PM _{2,5} összege)
0–249	1	2	1	1
250–499	2	3	1	2
500–749	2	3	1	2
750–999	3	4	1	2
1 000–1 499	4	6	2	3
1 500–1 999	5	7	2	3
2 000–2 749	6	8	3	4

Az agglomeráció vagy övezet népessége (ezer)	Ha a maximális koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket ⁽¹⁾		Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el	
	Szennyező anyagok a szálló por (PM) kivételével	PM ⁽²⁾ (a PM ₁₀ és a PM _{2,5} összege)	Szennyező anyagok a szálló por (PM) kivételével	PM ⁽²⁾ (a PM ₁₀ és a PM _{2,5} összege)
2 750–3 749	7	10	3	4
3 750–4 749	8	11	3	6
4 750–5 999	9	13	4	6
≥ 6 000	10	15	4	7

(1) A nitrogén-dioxid, a szálló por, benzol és a szén-monoxid tekintetében: biztosítani kell legalább egy városi háttérű megfigyelő állomást és egy közlekedési helyszínen elhelyezett mérőállomást, feltéve hogy ez nem növeli a mintavételi pontok számát. Ezen szennyező anyagok tekintetében egy adott tagállamban a városi háttérű mérőállomások és a közlekedési helyszíneken elhelyezett mérőállomások az A. szakasz 1. pontjában előírt összes száma közötti eltérési tényező legfeljebb kettő lehet. Fenn kell tartani azokat a mintavételi pontokat, ahol a PM₁₀-re vonatkozó határértéket a megelőző három évben túllépték.

(2) Amennyiben a PM₁₀-et és a PM_{2,5}-t a 8. cikkkel összhangban ugyanazon a megfigyelő mérőállomáson mérik, azt két különálló mintavételi pontnak kell tekinteni. Egy adott tagállamban a PM₁₀ és a PM_{2,5} mérésekre szolgáló mintavételi pontoknak az A. szakasz 1. pontjában előírt összes száma közötti eltérési tényező legfeljebb kettő lehet, továbbá a PM_{2,5} mérésekre szolgáló mintavételi pontok számának az agglomerációk városi háttérű helyszínein és a városi területeken meg kell felelnie az V. melléklet B. szakaszában meghatározott követelményeknek.

2. Pontforrások

A szennyezésnek a pontforrások környezetében történő vizsgálatához a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a kibocsátások sűrűsége, a környezeti levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és a lakosság potenciális expozíciója figyelembevételével kell kiszámítani.

- B. A PM_{2,5}-expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében történő csökkentésére vonatkozó cél betartásának vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma

E célból a 100 000 lakost meghaladó agglomerációkban és további városi területeken egymillió lakosonként egy mintavételi pontot kell működtetni. Ezen mintavételi pontok egybeeshetnek az A. szakasz szerinti mintavételi pontokkal.

- C. A növényzet védelme érdekében meghatározott kritikus szintek betartásának az agglomerációktól eltérő övezetekben történő vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma

Ha a maximális koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket	Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el
20 000 km ² -ként egy mérőállomás	40 000 km ² -ként egy mérőállomás

Szigeteken lévő övezetekben a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a környezeti levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és a növényzet potenciális expozíciójának figyelembevételével kell kiszámítani.

VI. MELLÉKLET

A kén-dioxid, a nitrogén-dioxid és a nitrogén-oxidok, a szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), az ólom, a benzol, a szén-monoxid, és az ózon koncentrációjának vizsgálatára vonatkozó referenciamódszerek

A. Mérési referenciamódszerek

1. A kén-dioxid mérésének referenciamódszere

A kén-dioxid mérésének referenciamódszere az EN 14212:2005 „A környezeti levegő minősége – A kén-dioxid koncentrációjának az ultraibolya fluoreszcenciás mérésre vonatkozó szabvány módszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

2. A nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok mérésének referenciamódszere

A nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok mérésének referenciamódszere az EN 14211:2005 „A környezeti levegő minősége – A nitrogén-dioxid és a nitrogén-monoxid koncentrációjának a kemilumineszcenciás mérésre vonatkozó szabvány módszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

3. Az ólom mintavételének és mérésének referenciamódszere

Az ólom mintavételének referenciamódszere az ezen melléklet A. szakaszának 4. pontjában leírt módszer. Az ólom mérésének referenciamódszere az EN 14902:2005 „A környezeti levegő minősége – A szálló por PM₁₀-frakciójában lévő Pb, Cd, As és Ni mérésére vonatkozó szabvány módszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

4. A PM₁₀ mintavételének és mérésének referenciamódszere

A PM₁₀ mintavételének és mérésének referenciamódszere az EN 12341:1998 „A levegő minősége – A lebegő por PM₁₀-frakciójának megállapítása – Referenciamódszer és helyszíni vizsgálati eljárás a mérési módszerekkel egyenértékű referenciák kimutatására” elnevezésű szabványban leírt módszer.

5. A PM_{2,5} mintavételének és mérésének referenciamódszere

A PM_{2,5} mintavételének és mérésének referenciamódszere az EN 14907:2005 „A szálló por PM_{2,5}-tömegfrakciójának megállapítására szolgáló gravimetriai mérés szabvány módszere” elnevezésű szabványban leírt módszer.

6. A benzol mintavételének és mérésének referenciamódszere

A benzol mérésének referenciamódszere az EN 14662:2005 „A környezeti levegő minősége – A benzolkoncentráció mérésének szabvány módszere” elnevezésű szabvány 1., 2. és 3. részében leírt módszer.

7. A szén-monoxid mérésének referenciamódszere

A szén-monoxid mérésének referenciamódszere az EN 14626:2005 „A környezeti levegő minősége – A szén-monoxid koncentrációjának a nem diszpergáló infravörös spektroszkópiai mérésre vonatkozó szabvány módszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

8. Az ózon mérésének referenciamódszere

Az ózon mérésének referenciamódszere az EN 14625:2005 „A környezeti levegő minősége – Az ózon koncentrációjának az ultraibolya-fotometriai mérésre vonatkozó szabvány módszer” elnevezésű szabványban leírt módszer.

B. Az egyenértékűség kimutatása

1. A tagállamok alkalmazhatnak bármely olyan egyéb módszert, amely az A. szakaszban említett módszerek bármelyikével bizonyíthatóan egyenértékű eredményt ad, vagy a szálló por esetében bármely olyan egyéb módszert, amelyről az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy az szorosan kapcsolódik a referenciamódszerhez. Ebben az esetben az ilyen módszerrel elért eredményeket korrigálni kell annak érdekében, hogy egyenértékű eredményt kapjanak azzal, amit a referenciamódszer használatával kaptak volna.

2. A Bizottság arra kötelezheti a tagállamokat, hogy jelentést készítsenek és nyújtsanak be az egyenértékűségnek az (1) bekezdésnek megfelelő kimutatásáról.

3. A (2) bekezdésben említett jelentés elfogadhatóságának vizsgálata során a Bizottság hivatkozik az egyenértékűség kimutatásáról szóló útmutatójára (még nem tették közzé). Amennyiben a tagállamok átmeneti tényezőket használtak az egyenértékűség közelítésére, akkor ezeket a tényezőket a bizottsági útmutatóra figyelemmel meg kell erősíteni és/vagy módosítani kell.
4. A tagállamok biztosítják, hogy adott esetben a korrekciót a régi mérési adatokra visszamenőleg is végrehajtják az adatok jobb összehasonlíthatóságának elérése érdekében.

C. Szabványosítás

A gáz-halmazállapotú szennyező anyagok térfogatát 293 K hőmérsékleten és 101,3 kPa légnyomáson kell szabványosítani. A szálló por és a szálló porban lévő elemzendő anyagok (pl. ólom) mintatérfogatát a mérés időpontja szerinti hőmérséklet és légnyomás értelmében vett környezeti feltételek határozzák meg.

D. Új berendezések bevezetése

Az ezen irányelv végrehajtása érdekében vásárolt valamennyi új berendezésnek ...-ig (*) meg kell felelnie a referenciamódszernek vagy az annak megfelelő módszernek.

A helyhez kötött mérések során használt valamennyi berendezésnek ...-ig (**) meg kell felelnie a referenciamódszernek vagy az annak megfelelő módszernek.

E. Az adatok kölcsönös elismerése

Egy adott berendezésnek az A. szakaszban felsorolt referenciamódszerekben a teljesítmény tekintetében meghatározott követelményeknek való megfelelése demonstrálására szolgáló típus-jóváhagyás során a 3. cikk értelmében kijelölt illetékes hatóságok és szervek elfogadják a más tagállamok ilyen vizsgálatok végzésére az EN ISO 17025 szabvány szerint akkreditált laboratóriumai által kibocsátott vizsgálati jelentéseket.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően két évvel.

(**) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követően öt évvel.

VII. MELLÉKLET

Az ózonnal kapcsolatos célértékek és hosszú távú célkitűzések

A. Fogalommeghatározások és kritériumok

1. Fogalommeghatározások

„AOT40” (mértékegysége: $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{óra}$): a $80 \mu\text{g}/\text{m}^3\text{-t}$ (= 40 ppb) meghaladó és a $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ óras koncentráció különbségének összege adott időszakban, kizárólag a közép-európai idő (CET) szerint 8.00 és 20.00 óra között végzett mérések óras értékeinek felhasználásával számolva.

2. Kritériumok

Az adatok összesítése és a statisztikai paraméterek kiszámítása során az érvényesség ellenőrzéséhez az alábbi kritériumokat kell alkalmazni:

Paraméter	Szükséges érvényes adathányad
1 órás értékek	75 % (azaz 45 perc)
8 órás értékek	az értékek 75 %-a (azaz 6 óra)
A legmagasabb napi 8 órás középérték a 8 órás mozgóátlagok közül	a 8 órás mozgóátlagok 75 %-a (azaz naponta 18 darab 8 órás átlag)
AOT40	az AOT40-érték kiszámítására meghatározott időtartam 1 órás értékeinek 90 %-a (1)
Éves középérték	a nyáron (áprilistól szeptemberig) mért 1 órás értékek 75 %-a és a télen (januártól márciusig, októbertől decemberig) mért 1 órás értékek 75 %-a, külön
A túllépések száma és a havi maximális értékek	a napi legmagasabb 8 órás középérték 90 %-a (havonta 27 rendelkezésre álló napi érték) közép-európai idő szerint 8.00 és 20.00 óra között mért 1 órás értékek 90 %-a
A túllépések száma és az évi legnagyobb értékek	öt hónap a nyári időszak (áprilistól szeptemberig) hat hónapjából

(1) Amennyiben nem áll rendelkezésre valamennyi lehetséges mért adat, az AOT40-értékek kiszámítására a következő együtthatót kell használni:

$$\text{AOT40}_{\text{becsült}} = \text{AOT40}_{\text{mért}} \times \frac{\text{az összes lehetséges órák száma} (*)}{\text{a mért óránkénti értékek száma}}$$

(*) az AOT40 fogalommeghatározásában szereplő időtartamba eső órák száma (azaz a közép-európai idő szerint 8.00 és 20.00 óra között mért órák minden évben május 1-jétől július 31-ig a növényzet védelmének vonatkozásában, és minden évben április 1-jétől szeptember 30-ig az erdő védelmének vonatkozásában).

B. Célértékek

Célkitűzés	Átlagszámítási időszak	Célérték	A célérték elérésének időpontja (1)
Az emberi egészség védelme	a legmagasabb napi 8 órás középérték (2)	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, egy naptári évben, három év átlagában legfeljebb 25-ször lehet túllépni (3)	2010. január 1.

Célkitűzés	Átlagszámítási időszak	Célérték	A célérték elérésének időpontja ⁽¹⁾
A növényzet védelme	májustól júliusig	AOT40 (1 órás értékekből számítva) 18 000 µg/m ³ × óra, öt év átlagában ⁽³⁾	2010. január 1.

⁽¹⁾ Ettől az időponttól kerül sor a célértékek betartásának vizsgálatára. Azaz 2010 az első olyan év, amelynek adatait az azt követő 3 vagy – adott esetben – 5 év során felhasználják a megfelelés kiszámításához.

⁽²⁾ A koncentráció legmagasabb napi 8 órás középértékét az óránkénti adatokból számított és minden órában frissített, 8 órás mozgóátlagok vizsgálatával kell kiválasztani. Minden így számított 8 órás átlag arra a napra vonatkozik, amelyen végződik, vagyis minden nap esetében az arra a napra eső első számítási időszak az előző nap 17.00 órájától az adott nap 1.00 órájáig terjedő időszak lesz, az utolsó számítási időszak pedig minden nap esetében az adott nap 16.00 és 24.00 óra közötti időszaka.

⁽³⁾ Amennyiben a három évre vagy az öt évre vonatkozó átlagot nem lehet meghatározni teljes és egymást követő éves adatok alapján, akkor a célértékek betartásának ellenőrzéséhez megkövetelt minimális éves adatok a következők:

- az emberi egészség védelmére vonatkozó célérték tekintetében: egy évre vonatkozó érvényes adat,
- a növényzet védelmére vonatkozó célérték tekintetében: három évre vonatkozó érvényes adat.

C. Hosszú távú célkitűzések

Célkitűzés	Átlagszámítási időszak	Hosszú távú célkitűzés	A hosszú távú célkitűzés elérésének időpontja
Az emberi egészség védelme	A legmagasabb napi 8 órás középérték egy naptári éven belül	120 µg/m ³	nincs meghatározva
A növényzet védelme	májustól júliusig	AOT40 (1 órás értékekből számítva) (6 000 µg/m ³ × óra)	nincs meghatározva

VIII. MELLÉKLET

Az ózonkoncentrációk vizsgálatára szolgáló mintavételi pontok osztályozásának és elhelyezkedésének kritériumai

A helyhez kötött mérésekre a következők vonatkoznak:

A. Nagyléptékű elhelyezés

A mérőállomás típusa	A mérés célkitűzései	Reprezentativitás ⁽¹⁾	A nagyléptékű elhelyezés kritériumai
Városi	Az emberi egészség védelme: a városi lakosság ózonexpozíciójának vizsgálata, azaz ahol a népsűrűség és az ózonkoncentráció viszonylag magas és a lakosság expozíciójának vonatkozásában általában véve reprezentatív	Néhány km ²	A helyi kibocsátások, például közlekedés, benzinkutak, stb. hatásától távolabb; jó szellőzésű helyszínek, ahol megfelelően keveredett szintek mérhetők; olyan területek, mint például a városok lakó- vagy bevásárlónegyedei, parkok (a fáktól távol), alacsony gépjárműforgalmú vagy forgalommentes nagy utcák vagy terek, oktatási, sport- vagy szabadidős létesítmények nyílt területei
Elővárosi	Az emberi egészség és a növényzet védelme: az agglomerációk peremén lévő lakosság és növényzet expozíciójának vizsgálata ott, ahol a legmagasabb olyan ózonszint lép fel, amelynek a lakosság és a növényzet közvetten vagy közvetlenül ki lehet téve	Néhány tíz km ²	Bizonyos távolságra a maximális kibocsátások területétől a főbb szélirány(ok) irányában az ózonképződés számára kedvező körülmények fennállásakor; ahol az agglomeráció külső peremén lévő népesség, érzékeny növényi kultúrák vagy természetes ökológiai rendszerek magas ózonszintnek vannak kitéve; adott esetben néhány elővárosi mérőállomás, a maximális kibocsátás területétől ellentétes szélirányban is, az ózonnra vonatkozó regionális háttérszintek meghatározása céljából
Vidéki	Az emberi egészség és a növényzet védelme: a lakosságot, növényi kultúrákat és természetes ökológiai rendszereket érő szubregionális szintű ózonkoncentráció vizsgálata	Szubregionális szintek (néhány km ²)	A mérőállomások elhelyezkedhetnek természetes ökológiai rendszerekkel, erdőkkel vagy növényi kultúrákkal rendelkező kis településeken és/vagy területeken; reprezentatív a közvetlen helyi kibocsátások – például ipari létesítmények vagy utak – hatásától távoli ózon vonatkozásában; nyílt területeken található helyszíneken, kivéve a magas hegycsúcsokat
Vidéki háttér	A növényzet és az emberi egészség védelme: a növényi kultúrákat és természetes ökológiai rendszereket érő regionális szintű ózonkoncentráció, valamint a népesség expozíciójának vizsgálata	Regionális/nemzeti/kontinentális szintek (1 000–10 000 km ²)	Alacsonyabb népsűrűségű területeken elhelyezkedő mérőállomások, pl. természetes ökológiai rendszerekben, erdőkben, városi és ipari területektől legalább 20 km távolságra, valamint helyi kibocsátásoktól távolabb; kerülni kell az olyan helyszíneket, amelyek kedveznek a talajközeli inverziós körülmények fokozott helyi kialakulásának, valamint a magasabb hegycsúcsokat; a helyi jellegű, erős nappali szélciklussal jellemezhető tengerparti területek nem javasoltak.

⁽¹⁾ A mintavételi pontoknak, amennyiben lehetséges, a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyek tekintetében is reprezentatívnak kell lenniük.

A vidéki és vidéki háttérű mérőállomások elhelyezkedésének – adott esetben – összhangban kell lennie a Közösségen belüli erdők és környezeti kölcsönhatások megfigyeléséről szóló 2152/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. november 7-i 1737/2006/EK bizottság rendelet ⁽¹⁾ figyelemmel kísérisi követelményeivel.

⁽¹⁾ HL L 334., 2006.11.30., 1. o.

B. Kisléptékű elhelyezés

A megvalósíthatóság mértékéig a III. melléklet C. szakaszában meghatározott kisléptékű elhelyezési eljárást kell alkalmazni, annak biztosításával, hogy a mintavételi szonda bemeneti nyílása megfelelő távolságra helyezkedjen el olyan forrásoktól, mint a kemencék és az égetőművek légjáratai, valamint legalább 10 méterre a legközelebbi úttól, amely távolságot a forgalom intenzitásának függvényében növelni kell.

C. A helyszín kiválasztásának dokumentálása és felülvizsgálata

A III. melléklet D. szakaszában meghatározott eljárást kell alkalmazni a megfigyelési adatoknak az adott helyszíneken mért ózonkoncentrációt befolyásoló meteorológiai és fotokémiai folyamatok összefüggésében történő megfelelő szűrése és értelmezése mellett.

IX. MELLÉKLET

Az ózonkoncentráció helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok száma meghatározásának kritériumai

- A. A célértékek, a hosszú távú célkitűzések, valamint a tájékoztatási és riasztási küszöbértékek betartásának vizsgálata céljából végzett, helyhez kötött folyamatos mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma abban az esetben, ha az ilyen mérések az információ egyedüli forrásai

Népesség (× 1 000)	Agglomerációk (városi és elővárosi) ⁽¹⁾	Egyéb övezetek (elővárosi és vidéki) ⁽¹⁾	Vidéki háttér
< 250		1	az ország minden övezetére átlagosan 50 000 km ² -ként 1 mérőállomás ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	2 millió lakosonként 1 további mérőállomás	2 millió lakosonként 1 további mérőállomás	

⁽¹⁾ Legalább 1 mérőállomás azokon az elővárosi területeken, ahol a lakosság expozíciója várhatóan a legmagasabb. Az agglomerációkban a mérőállomások legalább 50 %-át elővárosi területekre kell telepíteni.

⁽²⁾ A domborzatilag tagolt területeken 25 000 km²-ként 1 mérőállomás elhelyezése javasolt.

- B. A helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma a hosszú távú célkitűzéseket teljesítő övezetekben és agglomerációkban

Az ózonnra vonatkozó mintavételi pontok számának – az egyéb, kiegészítő vizsgálatra szolgáló módszerekkel, például a levegőtisztaság modellezésével és a közös elhelyezésű nitrogéndioxid-mérésekkel együttesen alkalmazva – elegendőnek kell lennie az ózonszennyezési folyamatok alakulásának vizsgálatára és a hosszú távú célkitűzések betartásának ellenőrzésére. Az agglomerációkban és egyéb övezetekben elhelyezett mérőállomások számát az A. szakaszban meghatározott szám egyharmadára lehet csökkenteni. Amennyiben az információ egyetlen forrása a helyhez kötött mérésekre szolgáló mérőállomásokból származó információ, legalább egy figyelemmel kísérendő állomást meg kell tartani. Azokban az övezetekben, ahol kiegészítő vizsgálatok folynak, melyek eredményeképpen egy övezet mérőállomás nélkül marad, a szomszédos övezetekbe telepített mérőállomásokkal folytatott együttműködésnek kell biztosítania az ózonkoncentrációjának megfelelő vizsgálatát a hosszú távú célkitűzések tekintetében. A vidéki háttér mérőállomások száma 100 000 km²-ként 1.

X. MELLÉKLET

Az ózon előanyagainak mérései

A. Célok

Az ilyen mérések fő célja az ózon előanyagaival kapcsolatos folyamatok elemzése, a kibocsátás csökkentésére irányuló stratégiák hatékonyságának ellenőrzése, az emissziókataszterek egységességének ellenőrzése és a kibocsátási források hozzárendelése a megfigyelt szennyezési koncentrációhoz.

További cél az ózon kialakulása és az előanyag terjedése megértésének elősegítése, valamint fotokémiai modellek alkalmazása.

B. Anyagok

Az ózon előanyagai mérésének ki kell terjednie legalább a nitrogén-oxidokra (NO és NO₂), valamint a megfelelő illékony szerves vegyületekre (VOC). Az alábbiakban található azon illékony szerves vegyületek felsorolása, amelyek mérése ajánlott:

	1-butén	izoprén	etil-benzol
etán	transz-2-butén	n-hexán	m+p-xilol
etilén	cisz-2-butén	i-hexán	o-xilol
acetilén	1,3-butadién	n-heptán	1,2,4-trimetil-benzol
propán	n-pentán	n-oktán	1,2,3-trimetil-benzol
propén	i-pentán	i-oktán	1,3,5-trimetil-benzol
n-bután	1-pentén	benzol	formaldehid
i-bután	2-pentén	toluol	az összes nem metán szénhidrogén

C. Elhelyezés

A méréseket különösen a városi vagy elővárosi területek valamennyi olyan megfigyelési helyszínén el kell végezni, amelyet az ezen irányelv követelményeivel összhangban telepítettek, és az A. szakaszban felsorolt megfigyelési célok szempontjából megfelelőnek ítélték.

XI. MELLÉKLET

Az emberi egészség védelme érdekében meghatározott határértékek

A. Kritériumok

Az I. melléklet sérelme nélkül, az adatok összesítése és a statisztikai paraméterek kiszámítása során az érvényesség ellenőrzéséhez az alábbi kritériumokat kell alkalmazni:

Paraméter	Szükséges érvényes adathányad
1 órás értékek	75 % (azaz 45 perc)
8 órás értékek	az értékek 75 %-a (azaz 6 óra)
A legmagasabb napi 8 órás középérték	a 8 órás mozgóátlagok 75 %-a (azaz naponta 18 darab 8 órás átlag)
24 órás értékek	az 1 órás értékek 75 %-a (azaz legalább 18 darab 1 órás érték)
Éves középérték	az egész évben mért 1 órás értékek vagy (ha ez nem áll rendelkezésre) 24 órás értékek 90 %-a (!)

(!) Az éves középérték kiszámítására vonatkozó követelmény nem foglalja magában a kalibrálás vagy az eszközök szokásos karbantartása miatt bekövetkezett adatvesztéseket.

B. Határértékek

Átlagszámítási időszak	Határérték	Tűrőhatár	A határérték elérésének időpontja
Kén-dioxid			
1 óra	350 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb huszonnégyszer léphető túl	150 µg/m ³ (43 %)	(!)
1 nap	125 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb háromszor léphető túl	nincs	(!)
Nitrogén-dioxid			
1 óra	200 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb tizennyolcszor léphető túl	1999. július 19-én 50 %, amely érték 2001. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken úgy, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.
Naptári év	40 µg/m ³	1999. július 19-én 50 %, amely érték 2001. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken úgy, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.
Benzol			
Naptári év	5 µg/m ³	2000. december 13-án 5 µg/m ³ (100 %), amely érték 2006. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban 1 µg/m ³ -rel csökken úgy, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.

Átlagszámítási időszak	Határérték	Tűrészhatár	A határérték elérésének időpontja
Szén-monoxid			
Legmagasabb napi 8 órás középérték (?)	10 mg/m ³	60 %	(¹)
Ólom			
Naptári év	0,5 µg/m ³	100 %	(³)
PM₁₀			
1 nap	50 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb harmincöttször léphető túl	50 %	(¹)
Naptári év	40 µg/m ³	20 %	(¹)

(¹) Már 2005. január 1-jén hatálybalépett.

(²) A koncentráció legmagasabb napi 8 órás középértékét az óránkénti adatokból számított és minden órában frissített, 8 órás mozgóátlagok vizsgálatával kell kiválasztani. Minden így számított 8 órás átlag arra a napra vonatkozik, amelyen végződik, vagyis minden nap esetében az arra a napra eső első számítási időszak az előző nap 17.00 órájától az adott nap 1.00 órájáig terjedő időszak lesz, az utolsó számítási időszak pedig minden nap esetében az adott nap 16.00 és 24.00 óra közötti időszaka.

(³) Már 2005. január 1-jén hatályba lépett. A több évtizedes ipari tevékenység során szennyeződött helyszíneken lévő jellegzetes ipari források közvetlen közelében a határértéket csak 2010. január 1-jére kell elérni. Ilyen esetekben a határérték 2010. január 1-jéig 1,0 µg/m³. A magasabb határértékeket alkalmazó területek nem terjedhetnek az ilyen jellegzetes forrástól 1 000 méternél messzebbre.

XII. MELLÉKLET

Tájékoztatósi és riasztási küszöbértékek

A. Az ózontól eltérő szennyező anyagokra vonatkozó riasztási küszöbértékek

Három egymást követő órában olyan helyszíneken kell mérni, amelyek a levegőminőség tekintetében legalább 100 km² terület, vagy egy teljes övezet vagy agglomeráció vonatkozásában reprezentatívak, amely helyszínek közül a legkisebbet kell figyelembe venni.

Szennyező anyag	Riasztási küszöbérték
Kén-dioxid	500 µg/m ³
Nitrogén-dioxid	400 µg/m ³

B. Az ózonnal kapcsolatos tájékoztatósi és riasztási küszöbértékek

Cél	Átlagszámítási időszak	Küszöbérték
Tájékoztató	1 óra	180 µg/m ³
Riasztás	1 óra (¹)	240 µg/m ³

(¹) A 24. cikk végrehajtásával kapcsolatban a küszöbérték túllépését három egymást követő órában kell mérni vagy erre az időtartamra kell előre jelezni.

XIII. MELLÉKLET

A növényzet védelme érdekében meghatározott kritikus szintek

Átlagszámítási időszak	Kritikus szint	Tűréshatár
Kén-dioxid		
Naptári év és tél (október 1-jétől március 31-ig)	20 µg/m ³	nincs
Nitrogén-oxidok		
Naptári év	30 µg/m ³ NO _x	nincs

XIV. MELLÉKLET

A PM_{2,5}-re vonatkozó nemzeti expozícióscsökkentési cél, célérték és határérték

A. Átlagexpozíció-mutató

A µg/m³-ben kifejezett átlagexpozíció-mutató (ÁEM) – a tagállamok területén lévő övezetekben és agglomerációkban – városi háttérű helyszíneken végzett méréseken alapul. Az átlagexpozíció-mutatót a koncentráció három naptári évre vonatkozó éves mozgóátlaga alapján kell megállapítani, az V. melléklet B. szakasza szerint felállított valamennyi mintavételi pont átlagában. A 2010-es referenciaév átlagexpozíció-mutatója a 2008., 2009. és 2010. év koncentrációjának középértéke.

A tagállamok azonban használhatják a 2009. és 2010. év koncentrációjának középértékét vagy a 2009., 2010. és 2011. év koncentrációjának középértékét, amennyiben technikai vagy gazdasági okokból nem képesek a szükséges mérőállomások létesítésére 2008. január 1-jéig. Az e lehetőségekkel élő tagállamok 2008. január 1-jét megelőzően tájékoztatják a Bizottságot erre vonatkozó döntésükről.

A 2020-as évre vonatkozó átlagexpozíció-mutató a koncentráció három éves mozgóátlaga, valamennyi mintavételi pont 2018., 2019. és 2020. évi átlagában. Az átlagexpozíció-mutatót kell alkalmazni annak vizsgálatára, hogy teljesül-e a nemzeti expozícióscsökkentési cél.

B. Nemzeti expozícióscsökkentési cél

A 2010. évi átlagexpozíció-mutató	A 2010. évhez képest megvalósítandó expozícióscsökkentési cél	A nemzeti expozícióscsökkentési cél elérésének éve
13 µg/m ³ felett	20 %	2020
7–13 µg/m ³	(ÁEM × 1,5) %	

Amennyiben a µg/m³-ben kifejezett ÁEM a referenciaévben 7 µg/m³ vagy annál kevesebb, az expozícióscsökkentési cél nulla lesz. A csökkentési cél azokban az esetekben is nulla, amikor az ÁEM a 2010 és 2020 közötti időszakban bármikor eléri a 7 µg/m³ szintet, és ezen a szinten vagy ezen szint alatt marad.

C. Célérték

Átlagszámítási időszak	Célérték	A célértéknek való megfelelés időpontja
Naptári év	25 µg/m ³	2010. január 1.

D. Határérték

Átlagszámítási időszak	Határérték	Tűréshatár	A határértéknek való megfelelés időpontja
Naptári év	25 µg/m ³	A ...-án (*) 20 %, amely arány január 1-jén és minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken úgy, hogy 2015. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2015. január 1.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontja.

XV. MELLÉKLET

A helyi, regionális vagy nemzeti levegőminőségi tervekben rögzítendő információk

- A. A 23. cikk (levegőminőségi tervek) értelmében nyújtandó információk:
1. A túlzott szennyezés helye
 - a) régió;
 - b) város (térkép);
 - c) mérőállomás (térkép, földrajzi koordináták).
 2. Általános információk
 - a) az övezet típusa (város, ipari vagy vidéki terület);
 - b) a szennyezett terület (km²) és a szennyezettségnek kitett lakosság becsült nagysága;
 - c) hasznos éghajlati adatok;
 - d) megfelelő topográfiai adatok;
 - e) elegendő információ az övezetekben lévő, védelmet igénylő „célpontok” típusával kapcsolatban.
 3. Felelős hatóságok

A fejlesztési tervek kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős személyek neve és címe.
 4. A szennyezés jellege és vizsgálata
 - a) az előző évek (a javítási intézkedések végrehajtása előtt) során megfigyelt koncentrációk;
 - b) a projekt kezdete óta mért koncentrációk;
 - c) a vizsgálathoz használt technikák.
 5. A szennyezés eredete
 - a) a szennyezésért felelős főbb kibocsátási források listája (térkép);
 - b) az ezen forrásokból származó kibocsátások összesített mennyisége (tonna/év);
 - c) a más régiókból érkező szennyezéssel kapcsolatos információk.
 6. A helyzet elemzése
 - a) a túllépésért felelős tényezők (pl. közlekedés, a határokon átnyúló közlekedést is beleértve, másodlagos szennyező anyagok keletkezése a légkörben) jellemzői;
 - b) a levegőminőség javítását célzó lehetséges intézkedésekre vonatkozó információk.
 7. Az ... (*) előtt már létező, javítást célzó intézkedésekre vagy projektekre vonatkozó információk, azaz
 - a) helyi, regionális, nemzeti, nemzetközi intézkedések;
 - b) ezen intézkedések megfigyelt hatásai.
 8. Az ezen irányelv hatálybalépését követően a szennyezés csökkentése érdekében elfogadott intézkedésekre vagy projektekre vonatkozó információk:
 - a) a projektben meghatározott valamennyi intézkedés felsorolása és leírása;
 - b) a végrehajtás menetrendje;
 - c) a levegőminőség tervezett javulásának és az ezen célkitűzések eléréséhez várhatóan szükséges idő becslése.
 9. A hosszú távra tervezett vagy előirányított intézkedésekre vagy projektekre vonatkozó információk.
 10. Az e mellékletben előírt információk kiegészítésére felhasznált kiadványok, dokumentumok, munkák, stb. felsorolása.

(*) Ezen irányelv hatályba lépésének időpontja.

B. A 22. cikk (1) bekezdésének értelmében nyújtandó információk:

1. Az A. szakaszban meghatározott valamennyi információ.

2. A következő irányelvek végrehajtásának helyzetére vonatkozó információk:

- (1) a gépjárművek külső gyújtású motorjainak kipufogógázai által okozott levegőszennyezés elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. március 20-i 70/220/EKG tanácsi irányelv ⁽¹⁾;
- (2) az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzin tárolásából és tárolótelepekről üzemanyagtöltő mérőállomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről szóló, 1994. december 20-i 94/63/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾;
- (3) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾;
- (4) a nem közúti mozgó gépekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1997. december 16-i 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾;
- (5) a benzin és dízelüzemanyagok minőségéről szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾;
- (6) a szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1999. március 11-i 1999/13/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾;
- (7) az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről szóló, 1999. április 26-i 1999/32/EK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾;
- (8) a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾;
- (9) a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv;
- (10) az egyes légszennyező anyagok nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv;
- (11) a szerves oldószerek egyes festékekben, lakkokban és jármű utánfényezésére szolgáló termékekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2004. április 21-i 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾;
- (12) az 1999/32/EK irányelvnek a tengeri hajózásban használatos tüzelő- és üzemanyagok kéntartalma tekintetében történő módosításáról szóló, 2005. július 6-i 2005/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾;
- (13) a járművek hajtására használt kompressziós gyújtású motorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag- és légszennyezőrészecske-kibocsátása, valamint a járművek hajtására használt, földgáz- vagy PB-gázüzemű külső gyújtású motorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2005. szeptember 28-i 2005/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹¹⁾;
- (14) az energia végső felhasználásának hatékonyságáról és az energiaszolgáltatásról szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹²⁾;

⁽¹⁾ HL L 76., 1970.4.6., 1. o. A legutóbb a 2003/76/EK bizottsági irányelvvel (HL L 206., 2003.8.15., 29. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 365., 1994.12.31., 24. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 59., 1998.2.27., 1. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 350., 1998.12.28., 58. o. A legutóbb az 1882/2003/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 85., 1999.3.29., 1. o. A legutóbb a 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 143., 2004.4.30., 87. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 121., 1999.5.11., 13. o. A legutóbb a 2005/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 191., 2005.7.22., 59. o.) módosított irányelv.

⁽⁸⁾ HL L 332., 2000.12.28., 91. o.

⁽⁹⁾ HL L 143., 2004.4.30., 87. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 191., 2005.7.22., 59. o.

⁽¹¹⁾ HL L 275., 2005.10.20., 1. o. A legutóbb a 2006/51/EK bizottsági irányelvvel (HL L 152., 2006.6.7., 11. o.) módosított irányelv.

⁽¹²⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

3. A levegőszennyezés csökkentését célzó valamennyi olyan intézkedésre vonatkozó információk, amelyek végrehajtását a levegőminőségi célkitűzések elérésével kapcsolatban a megfelelő helyi, regionális vagy nemzeti szinten tervezték, többek között:
- a) a helyhez kötött forrásokból származó kibocsátás csökkentése azáltal, hogy a szennyező anyagot kibocsátó, kis és közepes méretű helyhez kötött tüzelőberendezéseket (ideértve a biomassza eltüzelésére szolgálókat is) kibocsátáscsökkentő berendezéssel látják el, vagy pedig kicserélik azokat;
 - b) a járművekből származó kibocsátások csökkentése a járművek kibocsátáscsökkentő berendezéssel való felszerelése révén. Az átvétel felgyorsítása érdekében meg kell vizsgálni gazdasági ösztönzők alkalmazását;
 - c) a környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel összhangban a közúti járműveknek, tüzelő- és üzemanyagoknak, valamint égetőberendezéseknek a hatóságok által történő, a kibocsátás csökkentését célzó közbeszerzése, ideértve az alábbiak beszerzését:
 - új járművek, ideértve az alacsony károsanyag-kibocsátású járműveket,
 - tisztább járművek a közlekedési szolgáltatásokban,
 - alacsony kibocsátású helyhez kötött tüzelőberendezések,
 - alacsony kibocsátású tüzelőanyagok a helyhez kötött és a mozgó források számára;
 - d) a közlekedésből eredő kibocsátásoknak a forgalom megtervezésén és irányításán keresztül történő korlátozására irányuló intézkedések (többek között közlekedési dugódíj, differenciált parkolási díj vagy egyéb gazdasági ösztönzők; „alacsony kibocsátási övezet” létrehozása);
 - e) kevésbé szennyező közlekedési módok felé történő elmozdulásra ösztönző intézkedések;
 - f) alacsony kibocsátású tüzelőanyagok használatának biztosítása a kis-, közepes- és nagyleptékű helyhez kötött forrásoknál, valamint a mozgó forrásoknál;
 - g) a levegőszennyezésnek a 96/61/EK irányelvben meghatározott engedélyezési rendszeren, a 2001/80/EK irányelvben meghatározott nemzeti terveken, valamint gazdasági eszközök – például adók, díjak vagy kibocsátás-kereskedelem – alkalmazásán keresztül történő csökkentésére irányuló intézkedések.
-

XVI. MELLÉKLET

A nyilvánosság tájékoztatása

1. A tagállamok biztosítják, hogy rendszeresen naprakész információkat bocsássanak a nyilvánosság rendelkezésére az ezen irányelv hatálya alá tartozó szennyező anyagok környezeti koncentrációjáról.
2. A környezeti koncentrációt átlagértékek formájában kell bemutatni a VII., valamint a XI–XIV. mellékletben meghatározott megfelelő átlagszámítási időszak szerint. Az információknak jelezniük kell legalább a levegőminőségi célkitűzések szerinti értékeket – beleértve a szabályozott szennyező anyagok határértékeit, célértékeit, riasztási küszöbértékeit, tájékoztatási küszöbértékeit vagy a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeiket – túllépő szinteket. Tartalmazniuk kell továbbá a levegőminőségi célkitűzésekre vonatkozó rövid értékelést, valamint az egészségre vagy – adott esetben – a növényzetre gyakorolt hatásokra vonatkozó megfelelő információkat.
3. A kén-dioxid, a nitrogén-dioxid, a szálló por (legalább a PM_{10}), az ózon és a szén-monoxid környezeti koncentrációjára vonatkozó információkat legalább naponta, illetve – amennyiben megvalósítható – óránként frissíteni kell. Az ólom és a benzol környezeti koncentrációjára vonatkozó – az utolsó 12 hónap átlagértékének formájában megadott – információkat, háromhavonta, illetve – amennyiben megvalósítható – havonta frissíteni kell.
4. A tagállamok biztosítják a lakosság kellő időben történő tájékoztatását a riasztási és tájékoztatási küszöbértékek tényleges vagy előre jelzett túllépéseiről. A közölt információknak legalább az alábbi adatokat tartalmazniuk kell:
 - a) az észlelt túllépéssel (túllépésekkel) kapcsolatos információk:
 - a túllépés helye vagy körzete,
 - a túllépett küszöbérték típusa (tájékoztatási vagy riasztási),
 - a túllépés kezdete és időtartama,
 - a legmagasabb 1 órás koncentráció, valamint az ózonkoncentráció esetében a legmagasabb 8 órás átlag;
 - b) előrejelzés a következő délutánra/nap(ok)ra:
 - a tájékoztatási és/vagy riasztási küszöbérték várható túllépésének földrajzi területe,
 - a szennyezésben várható változás (javulás, stabilizálódás vagy romlás) a változás okaival együtt;
 - c) az érintett népességtípusokra, a lehetséges egészségügyi hatásokra és a javasolt viselkedésre vonatkozó információk:
 - a veszélyeztetett népességcsoportokra vonatkozó információk,
 - a várható tünetek leírása,
 - az érintett lakosság számára javasolt óvintézkedések,
 - a további információszerzés lehetősége;
 - d) a szennyezés csökkentésére és/vagy az annak való expozíció csökkentésére irányuló megelőző intézkedésekre vonatkozó információk: a főbb forráságazatok megjelölése; a kibocsátás csökkentésére irányuló intézkedésekre vonatkozó javaslat;
 - e) az előre jelzett túllépések esetén az adott tagállam intézkedéseket tesz annak biztosítására, hogy az ilyen információkat – a megvalósíthatóság mértékéig – közöljék.

XVII. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Ezen irányelv	96/62/EK irányelv	1999/30/EK irányelv	2000/69/EK irányelv	2002/3/EK irányelv
1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk
2. cikk (1)–(5) bekezdése	2. cikk (1)–(5) bekezdése	–	–	–
2. cikk (6) és (7) bekezdése	–	–	–	–
2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (7) bekezdése	–	–
2. cikk (9) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	–	–	2. cikk (9) bekezdése
2. cikk (10) bekezdése	2. cikk (7) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	–	2. cikk (11) bekezdése
2. cikk (11) bekezdése	–	–	–	2. cikk (12) bekezdése
2. cikk (12) és (13) bekezdése	–	2. cikk (13) és (14) bekezdése	2. cikk a) és b) pontja	–
2. cikk (14) bekezdése	–	–	–	2. cikk (10) bekezdése
2. cikk (15) és (16) bekezdése	2. cikk (9) és (10) bekezdése	2. cikk (8) és (9) bekezdése	–	2. cikk (7) és (8) bekezdése
2. cikk (17) és (18) bekezdése	–	2. cikk (11) és (12) bekezdése	–	–
2. cikk (19), (20) és (21) bekezdése	–	–	–	–
2. cikk (22) bekezdése	–	2. cikk (10) bekezdése	–	–
2. cikk (23) és (24) bekezdése	6. cikk (5) bekezdése	–	–	–
2. cikk (25) bekezdése	–	–	–	2. cikk (13) bekezdése
3. cikk, kivéve az (1) bekezdés f) pontját	3. cikk	–	–	–
3. cikk (1) bekezdésének f) pontja	–	–	–	–
4. cikk	2. cikk (9) és (10) bekezdése, 6. cikk (1) bekezdése	–	–	–

Ezen irányelv	96/62/EK irányelv	1999/30/EK irányelv	2000/69/EK irányelv	2002/3/EK irányelv
5. cikk	–	7. cikk (1) bekezdése	5. cikk (1) bekezdése	–
6. cikk (1)–(4) bekezdése	6. cikk (1)–(4) bekezdése	–	–	–
6. cikk (5) bekezdése	–	–	–	–
7. cikk	–	7. cikk (2) és (3) bekezdése módosítva	5. cikk (2) és (3) bekezdése módosítva	–
8. cikk	–	7. cikk (5) bekezdése	5. cikk (5) bekezdése	–
9. cikk	–	–	–	9. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése
10. cikk	–	–	–	9. cikk (1)–(3) bekezdése módosítva
11. cikk (1) bekezdése	–	–	–	9. cikk (4) bekezdése
11. cikk (2) bekezdése	–	–	–	–
12. cikk	9. cikk	–	–	–
13. cikk (1) bekezdése	–	3. cikk (1) bekezdése, 4. cikk (1) bekezdése, 5. cikk (1) bekezdése és 6. cikk	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk	–
13. cikk (2) bekezdése	–	3. cikk (2) bekezdése és 4. cikk (2) bekezdése	–	–
13. cikk (3) bekezdése	–	5. cikk (5) bekezdése	–	–
14. cikk	–	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk (1) bekezdése módosítva	–	–

Ezen irányelv	96/62/EK irányelv	1999/30/EK irányelv	2000/69/EK irányelv	2002/3/EK irányelv
15. cikk	–	–	–	–
16. cikk	–	–	–	–
17. cikk (1) bekezdése	–	–	–	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk (1) bekezdése
17. cikk (2) bekezdése	–	–	–	3. cikk (2) és (3) bekezdése
17. cikk (3) bekezdése	–	–	–	4. cikk (2) bekezdése
18. cikk	–	–	–	5. cikk
19. cikk	10. cikk módosítva	8. cikk (3) bekezdése	–	6. cikk módosítva
20. cikk	–	3. cikk (4) bekezdése és 5. cikk (4) bekezdése módosítva	–	–
21. cikk	–	–	–	–
22. cikk	–	–	–	–
23. cikk	8. cikk (1)–(4) bekezdése módosítva	–	–	–
24. cikk	7. cikk (3) bekezdése módosítva	–	–	7. cikk módosítva
25. cikk	8. cikk (5) bekezdése módosítva	–	–	8. cikk módosítva
26. cikk	–	8. cikk módosítva	7. cikk módosítva	6. cikk módosítva
27. cikk	11. cikk módosítva	5. cikk (2) bekezdésének második albekezdése	–	10. cikk módosítva
28. cikk (1) bekezdése	12. cikk (1) bekezdése módosítva	–	–	–
28. cikk (2) bekezdése	11. cikk módosítva	–	–	–

Ezen irányelv	96/62/EK irányelv	1999/30/EK irányelv	2000/69/EK irányelv	2002/3/EK irányelv
28. cikk (3) bekezdése	–	–	–	–
28. cikk (4) bekezdése	–	IX. melléklet módosítva	–	–
29. cikk	12. cikk (2) bekezdése	–	–	–
30. cikk	–	11. cikk	9. cikk	14. cikk
31. cikk	–	–	–	–
32. cikk	–	–	–	–
33. cikk	13. cikk	12. cikk	10. cikk	15. cikk
34. cikk	14. cikk	13. cikk	11. cikk	17. cikk
35. cikk	15. cikk	14. cikk	12. cikk	18. cikk
I. melléklet	–	VIII. melléklet módosítva	VI. melléklet	VII. melléklet
II. melléklet	–	V. melléklet módosítva	III. melléklet	
III. melléklet	–	VI. melléklet	IV. melléklet	–
IV. melléklet	–	–	–	–
V. melléklet	–	VII. melléklet módosítva	V. melléklet	–
VI. melléklet	–	IX. melléklet módosítva	VII. melléklet	VIII. melléklet
VII. melléklet	–	–	–	I. melléklet, III. melléklet II. szakasza
VIII. melléklet	–	–	–	IV. melléklet
IX. melléklet	–	–	–	V. melléklet
X. melléklet	–	–	–	VI. melléklet
XI. melléklet	–	I. melléklet I. szakasza, II. melléklet I. szakasza és III. melléklet (módosítva); IV. melléklet (változatlan)	I. melléklet, II. melléklet	–
XII. melléklet	–	I. melléklet II. szakasza, II. melléklet II. szakasza	–	II. melléklet I. szakasza
XIII. melléklet	–	I. melléklet I. szakasza, II. melléklet I. szakasza	–	–
XIV. melléklet	–	–	–	–
XV. melléklet A. szakasza	IV. melléklet	–	–	–
XV. melléklet B. szakasza	–	–	–	–
XVI. melléklet	–	8. cikk	7. cikk	6. cikk módosítva

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2005. szeptember 21-én benyújtotta a Tanácsnak a környezeti levegő minőségéről és a „Tiszta levegőt Európának” elnevezésű programról szóló irányelvre irányuló javaslatát ⁽¹⁾.
2. Az Európai Parlament 2006. szeptember 26-án nyilvánított véleményt ⁽²⁾.
Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. május 17-én fogadta el véleményét ⁽³⁾.
A Régiók Bizottsága 2006. április 26-án nyilvánított véleményt ⁽⁴⁾.
3. A Tanács 2007. június 25-én fogadta el közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉS

A javaslat célja a környezeti levegő minőségére vonatkozó meglévő jogszabályok konszolidálása és egyetlen irányelvbe foglalása. Ezenfelül a javaslat néhány új elemet is tartalmaz:

- a porfrakcióra (PM_{2,5}) vonatkozó rendelkezések bevezetése a legújabb egészségügyi és tudományos fejlemények beépítése érdekében,
- a 2005. január 1-jétől hatályos, meglévő és a 2010. január 1-jétől hatályos, jövőbeli határértékektől való, időben korlátozott eltérés lehetősége. Ezen eltérések megadására csak szigorú feltételek mellett kerülhet sor, és a tagállamoknak a levegő minőségével kapcsolatos, speciális tervekkel kell kidolgozniuk, valamint a megfelelés biztosításához szükséges intézkedéseket kell hozniuk.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános megjegyzések

A Tanács közös álláspontja az Európai Parlament első olvasatot követő 59 módosításának csaknem felét szorint, részben vagy pedig szellemében átemelte. A többi módosítást a Tanács szükségte-
lennek és/vagy nem kívánatosnak vélte.

A közös álláspont különösen az alábbi fő tartalmi változtatásokat tartalmazza:

- a PM_{2,5}-re vonatkozó, nem kötelező célérték bevezetése 2010-ben, amelyet 2015-ben kötelező határérték vált fel (25 µg/m³ mind a célérték, mind a határérték tekintetében),
- a PM₁₀-re vonatkozó határérték elérésének az ezen irányelv hatálybalépését követő három évvel történő elhalasztásának lehetősége,
- a nitrogén-dioxid (NO₂) és a benzol esetében e határidők legfeljebb öt évvel való meghosszabbítá-
sának lehetősége (2015. január 1-jéig),
- azon elv, miszerint a határértékeket mindenhol alkalmazni kell, de bizonyos helyszíneken a határ-
értékek betartását nem kell vizsgálni.

Az alábbi pontok a tartalmi változtatásokat, valamint a Tanács európai parlamenti módosításokra adott válaszait vázolják fel.

2. A levegő minőségének vizsgálata (5–11. cikk)

A közös álláspont nem követi a 16. és 17. módosítást. A Tanács úgy véli, hogy a modellezési techni-
kákat nem kellene a tagállamok számára kötelezővé tenni, hanem azokat – a 2., a 3. és a 6. módosítást elvben átvéve – lehetőségként kell felajánlani. A Tanács továbbá úgy véli, hogy ameny-
nyiben nincsenek napi határértékek meghatározva, úgy a napi méréseket nem kellene kötelező tenni,
ahogyan azt a 18. és 20. módosítás javasolja.

A közös álláspont nem áll összhangban a 22. módosítással, mivel a Tanács véleménye szerint a
gyakorlatban nagyon nehéz garantálni azt, hogy a Bizottság és a tagállamok képesek lesznek a minta-
vételi helyek kiválasztására vonatkozó kritériumok egységes alkalmazásának biztosítására.

⁽¹⁾ 14335/05 – COM (2005) 447 végleges.

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽³⁾ HL L 195., 2006.8.18., 84. o.

⁽⁴⁾ HL L 206., 2006.8.29., 1. o.

3. A levegőminőség kezelése (12–22. cikk, III. és XIV. melléklet)

A közös álláspont 15. és 16. cikke a porfrakció ($PM_{2,5}$) szabályozása tekintetében a 13., 27., 31., 40. és 48. módosítás teljes vagy részleges átvétele mellett kétlépcsős megközelítést állapít meg. A 29. módosítást a Tanács elvben elfogadta, és a közös álláspontban a $PM_{2,5}$ -re vonatkozóan világos jogi különbséget vezetett be a célérték és a határérték között. A Tanács nem tudja elfogadni az 50. módosítást: A közös álláspont XIV. melléklete a porfrakcióra vonatkozó cél- és határértékeként is egyaránt $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$ -es értéket állapít meg.

A 15. cikk módosult, és most már a $PM_{2,5}$ -expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében meghatározott csökkentésére vonatkozó nemzeti célról beszél. A nemzeti expozíciócsökkentési cél kiszámítását a koncentrációs szintek figyelembevételével történő tagállamok közötti különbségtétel biztosítása érdekében a Tanács felülvizsgálta. A közös álláspont a 49. módosítást elvben áttemelte.

A közös álláspont 21. cikke – a 26. módosítással összhangban – a tagállamok számára lehetővé teszi a közutak téli homokszórásának és sózásának tulajdonítható túllépések levonását. Ugyanakkor a 25. módosítás ellentétes e cikk céljával, mivel megszüntetné az eltérés alkalmazásának lehetőségét: a közutak homokszórása valamilyen szinten minden esetben hatással van a $PM_{2,5}$ -szint alakulására. A közös álláspont nem áll összhangban a 24. és a 60. módosítással, mivel a III. melléklet A. szakaszának újrászövegezése azon elv fenntartása mellett történt, hogy a határértékeket mindenhol alkalmazni kell.

A Tanács, amely közös álláspontjában kilátásba helyezi a PM_{10} -re vonatkozó határérték elérésének a levegőminőségi irányelv hatálybalépését követő három évvel történő elhalasztása lehetőségét, nem tudja elfogadni a 81. módosítást. A nitrogén-dioxidra és a benzolra vonatkozóan a határidők maximum öt évvel tolhatók ki. Az Európai Parlament a fenti módosításban továbbá azt is javasolja, hogy a határidők elhalasztása szükségességének értékelésére vonatkozó feltételek kialakításakor vegyék figyelembe a tagállamokat a megfelelő cél- és határértékek betartásában segítő további közösségi intézkedések elfogadását is. A Tanács úgy véli, hogy nagyon nehéz kimutatni a kibocsátáscsökkentést célzó közösségi intézkedések hatálybalépésének elmaradása, valamint a cél- és határértékek elérésének hiánya közötti kapcsolatot. Ugyanezen oknál fogva a 83. és 84. módosítás sem fogadható el.

A 66. módosítás preambulumbeközlésként nem fogadható el.

4. Levegőminőségi tervek (23–25. cikk)

A 32. módosítást a Tanács nem fogadta el. A 24. cikk szerinti intézkedések már belefoglalhatók a levegőminőségi tervekbe. Az ipari létesítményekre és legjobb elérhető technikák alkalmazására vonatkozó javaslatokat a Tanács nem tudta elfogadni. A Tanács arra a következtetésre jutott, hogy a legjobb elérhető technikák alkalmazása az IPPC-létesítményekben lehet, hogy nem minden esetben elegendő. Ezért a 10. és a 33. módosítás szükségessé tenné a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló irányelv (az IPPC-irányelv) néhány rendelkezésének (nevezetesen a 10. cikknek) a módosítását.

A 35. és a 36. módosítás tekintetében a Tanács úgy határozott, hogy amennyiben fennáll egy vagy több riasztási küszöbérték túllépésének a veszélye, a tagállamoknak rövid távú cselekvési terveket kellene kidolgozniuk. Az ózon vonatkozásában a kötelezettség annak valós lehetőségéhez kapcsolódik, hogy csökkenteni tudják-e a riasztási küszöbérték túllépésének kockázatát, időtartamát vagy súlyosságát. A tagállamok a határ- vagy célértékek túllépése esetére önkéntes alapon rövid távú cselekvési terveket dolgozhatnak ki.

5. Tájékoztatás és jelentéstétel (26–28. cikk)

A Tanács úgy véli, hogy amennyiben a vonatkozó információkat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik, nincs szükség az ipari szövetségek meghatározására, ahogyan azt az Európai Parlament 37. és 39. módosítása javasolja.

A közös álláspont 24. cikkének (4) bekezdése magában foglalja a Bizottság azon kötelezettségét, hogy az irányelv hatálybalépésétől számított két év elteltével a rövid távú cselekvési tervek kidolgozásának legjobb gyakorlatára vonatkozó példákat tegyen közzé. A közös álláspont a 38. módosítást részben és elvben áttemelte.

6. Záró rendelkezések (29–35. cikk)

A közös álláspont összhangban áll a 41. módosítással. A Tanács emellett úgy véli, hogy a Bizottságot nem kell értesíteni a nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókról.

A 32. cikk megfelel a 42. módosításnak. A felülvizsgálati záradékot kibővítették és módosították annak érdekében, hogy az magában foglalja a $PM_{2,5}$ tekintetében jogilag kötelező erejű expozíciócsökkentési kötelezettségek bevezetésének lehetőségét, valamint adott esetben az egyéb szennyezőanyagokra vonatkozó rendelkezések felülvizsgálatának lehetőségét is. A közös álláspont 33. cikkében a Tanács azt javasolja, hogy a tagállamok a levegőminőségi irányelv hatálybalépését követő 24 – és nem az Európai Parlament által a 44. módosításban javasolt 12 – hónapon belül léptessék hatályba az irányelvnek való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket. A 64. módosítás nem fogadható el.

7. Egyéb

- A (2) preambulumbekzdés átemeli a szennyezőanyag-kibocsátás ellen az annak forrásánál való védekezésről szóló 1. módosítást. A kibocsátási szabályok megállapításával kapcsolatos második rész tekintetében a Tanács úgy véli, hogy az nem kapcsolódik közvetlenül ezen irányelv rendelkező részéhez. Ugyanezen okból a közös álláspont nem áll összhangban a 7. módosítás második részével.
- A közös álláspont 2. cikke magában foglalja a természetes forrásból származó hozzájárulások 14. módosításnak megfelelő fogalom meghatározását.
- A közös álláspont 12. és 18. cikke már átemeli a fenntartható fejlődéssel való összeegyeztethetőség gondolatát, ami összhangban áll a 4., a 9. és a 65. módosítással.
- A 82. módosítást a Tanács nem tudja elfogadni, mivel a tagállamok úgy döntöttek, hogy a meglévő határértékeket nem tárgyalják újra.
- A Tanács enyhítette az ellenőrzési követelményeket azáltal, hogy a közös álláspont V. mellékletében optimalizálta a teljes PM-vizsgálatot (PM_{10} és $PM_{2,5}$). Az 45. módosítást a közös álláspont részben és elvében átemelte.
- Az 51. módosítást a Tanács nem fogadta el, mivel nehezen végrehajtható intézkedésnek vélte azt, hogy a levegőminőségi tervekben biztosítandó információ foglalja magában a levegőminőségi előírásoknak való megfelelést célzó konkrét pénzügyi források meghatározását is.
- A 52. módosítást a Tanács nem fogadta el. A Tanács a jelentéstétel egy könnyebb rendszere mellett döntött, a megfelelő helyi, regionális és nemzeti szintek hangsúlyozása mellett.
- A 61., 62. és 63. módosítást a Tanács elvében átemelte, mivel a közös álláspont már összhangban áll az ellenőrzéssel történő új komitológiai eljárás rendelkezéseivel.

IV. KÖVETKEZTETÉSEK

A Tanács véleménye szerint a közös álláspont olyan kiegyensúlyozott csomag, amely az európai levegőminőség jelentős mértékű javulását eredményezné, és egyben a tagállamok számára, amelyek erőfeszítéseik ellenére sem tudnak eleget tenni a levegőminőségi előírásoknak, megfelelő szintű rugalmasságot biztosítana. A Tanács várakozással néz az Európai Parlammal folytatandó konstruktív tárgyalások elébe az irányelv mihamarabbi elfogadása érdekében.
